PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JANUAR - FEBRUAR 2007

Misli Thoughts

LETO - YEAR 56
ŠTEVILKA - NUMBER 1

http://www.glasslovenije.com.au

1

2

3

4

5

6

SLEDOVI STOPINJ IN POGLED NAPREJ

»Vse poti so samo sledi, ki jih srečanja ljudi puste. Ko poroma človek zdoma, že mu drug na proti gre...« Tako poje slovenska popevka mojih mladih dni; se pravi, da ni najnovejša, izraža pa še vedno večno resnico pomembnosti tega, kar se je človeku že pripetilo in pripravljenost sprejeti to, kar je pred njim.

Novo leto je nek mejnik v pretakanju peska naših peščenih ur. Letos smo zapisali že leto Gospodovo 2007. Veliko lepih besed smo si izrekli in zapisali v prazničnih dneh prelomnega časa. Tudi na naš naslov MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101, je prispelo, se mi dozdeva, kar rekordno število voščilnic in naročnin ter darov za naše Misli. Seveda bi rad vsakemu osebno odgovoril, pa je to zopet zaradi časa nemogoče, zato naj bodo te vrstice tukaj vsakemu, ki nam je pisal ali smo si stisnili roko z dobro besedo, iskrena zahvala za dobroto, veselje, radost in žalost, ki ju moremo deliti. Praznična pošta je prispela tako rekoč z vseh krajev naše oble in od različnih ljudi: od vas, naših naročnikov, rojakov, škofov iz Slovenije in Avstralije, misijonarjev iz Afrike, Japonske, Srednje Amerike, od državnih uradov iz Ljubljane in Melbourna, veleposlaništva v Canberri in konzulata v Sydneyu, sester, ki so pred leti delovale med rojaki v Avstraliji (s. Hilarija, s. Marija, s. Pavla, s. Maksimilijana), pevskih in drugih skupin, ki so nastopale med nami ter veliko ljudi, ki so bili deležni našega gostoljubja. Dana mi je bila še posebna milost, da sem se že prvi dan leta 2007 srečal s predsednikom vlade Republike Slovenije g. Janezom Janšo, ki je prav tako naročil pozdrave za vse rojake v Avstraliji in na Novi Zelandiji. Žal mu je bilo, da ni bilo časa za srečanja z rojaki, saj se je na privatni poti ustavil v Sydneyu le za kratek čas. Ceni in spoštuje delo rojakov v prizadevanjih za slovensko samostojnost *(fotografija 2 na notranji strani ovitka, stran 2).*

Z novim letom 2007 **vstopajo Misli v 56. leto izhajanja.** To je veliko število za izseljenski list. Da bomo še vedno lahko lovili sapo, smo v letošnjem letu prešli na izhajanje revije vsaka dva meseca. Tako bomo poleg te številke Misli januar-februar 2007, izšli še petkrat: marec-april, maj-junij, julij-avgust, september-oktober, november-december. Torej šestkrat v tem letu, zato pa v nekoliko večjem obsegu. Naročnina pa ostaja ista: $30 za Avstralijo ter $70 za tujino.

Veliko zanimivega branja o našem slovenskem utripu pod Južnim križem Vam bomo posredovali tudi letos v besedi in fotografiji. Bog živi! ***p. Ciril***

Misli
januar - februar 2007

VSEBINA

Sledovi stopinj in pogled naprej.....3
Naša kraljica si Marija Pomagaj.....4
Pogovor z bratom Leonom Rupnikom..5
Razglasitev začetka Leta Sv. pisma.....6
Izpod Triglava.....7
Petnajst let potem.....8
Tretji slovenski podvig.....9
Samo med nami rečeno.....10
Po domačih poteh.....12
Sv. Rafael Sydney.....13
Zgodba Fr. Edvarda Sedevčiča.....17
Iz kluba Panthers - Triglav.....18
Iz Kraljičine dežele.....21
Sv. Družina Adelaide.....22
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....24
Ob 15-letnici Doma matere Romane.....30
Nove znamke iz Slovenije.....36
Barbara Brožič prostovoljka v Indiji.....37
Svetovni slovenski kongres.....38
Festival Stare trte 2007.....39
Vaši darovi.....40
Iz Vaših pisem.....41
Slovenija se je predstavila na multikulturnem festivalu v Canberri.....42
Oglasi.....43
Sporočila fotografij.....46

»NAŠA KRALJICA SI, MARIJA POMAGAJ«
100-letnica kronanja Marije Pomagaj

Na novega leta dan, 1. januarja 2007 ob 16.00 popoldne, ob 40. svetovnem dnevu miru, ki mu je letos papež Benedikt XVI. namenil poslanico z naslovom »Človek – srce miru«, je koprski škof msgr. Metod Pirih daroval na Brezjah slovesno sveto mašo in s to slovesnostjo odprl **jubilejno leto ob 100-letnici kronanja milostne podobe Marije Pomagaj.** Slovesno mašo je neposredno prenašal tudi Radio Ognjišče.

V uvodnem pozdravu je o obletnicah spregovoril rektor cerkve p. Silvin Krajnc: »Zbrali smo se pri naši Materi na dan, ko praznujemo več dogodkov. Najprej je to praznik materinstva Matere Božje, 40. svetovni dan miru, v Sloveniji začenjamo z Letom Svetega pisma, na Brezjah obhajamo 7. obletnico razglasitve naše bazilike za narodno Marijino svetišče, z današnjim dnem začenjamo tudi z jubilejnim letom 100-letnice kronanja milostne podobe Marije Pomagaj, ki je tako ljuba našemu slovenskemu narodu, pa naj bo to nam v domovini ali pa našim rojakom po svetu. Ob Mariji Pomagaj se danes povežimo med seboj in se odločimo, da bomo kakor ona radi premišljevali Božjo besedo in jo tudi zavzeto prenašali v vsakdanje življenje po naših družinah, na delovnem mestu in med sosedi.«

Škof Metod Pirih je v pridigi spregovoril o jubilejnem letu, ki ima geslo: Naša kraljica si, Marija Pomagaj. »To geslo bomo izpolnili, če se bomo trudili posnemati Marijo v njenih krepostih (prim. C 67).« Nato je škof Metod opisal okolje, v katerem je živela Marija, ter kakšna je po vsej verjetnosti bila: skromna in preprosta, povezana z Bogom in ljudmi. Obilen vir moči je črpala iz zaupanja v Izraelovega Boga in v solidarnosti z rastočo skupnostjo prvih kristjanov, ki so verovali v vstajenje in poveličanje njenega Sina. Marija je odkrivala Boga v osebah in dogodkih, o njih je razmišljala in potem Božjo voljo uresničevala v svojem življenju.

Škof Metod je tudi omenil še začetek Leta Svetega pisma in pozval: »Naj tudi nam Božja beseda, zapisana v Svetem pismu, postane vsakodnevni spremljevalec. Naj bo Božja beseda za nas studenec žive vode, s katero se bomo odžejali, in kruh, ki nas bo hranil. Trudimo se živeti krepostno, kakor Marija in v vsakdanjosti izžarevati krščansko življenje.«

Brezje, »véliko slovensko zdravilišče«.

Mnogi Slovenci se ob ljubeznivi Marijini podobi z Detetom Jezusom v naročju vedno znova naužijejo duhovnih moči in lepote, včasih že čisto poteptane in globoko zasute. Kako živo govori romarju ta milostna podoba o resnični vlogi, ki jo ima Marija v Cerkvi, v celotnem občestvu kristjanov! Še ko se romar poslavlja od oltarja Marije Pomagaj, ga Marijine usmiljene in dobrotne oči ne nehajo spremljati – in zdi se, da tiho kažejo na Božje Dete v Materinem naročju in da ustnice molče šepečejo besede iz Kane Galilejske: »Kar koli vam Jezus poreče, storite!« Pri Mariji Pomagaj se znova nadihajo nove duhovne svežosti in odidejo v svoje vsakdanje življenje s trdnejšimi koraki, pogumnejši in potrpežljivejši na kdaj tako utrudljivi poti križa, ki pa za križanim Gospodom vodi skozi trpljenje v poveličanje.

Na angelsko nedeljo, 1. septembra 1907, je ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič je ob navzočnosti mnogih tisočev (okoli 30.000) romarjev podobo Marije Pomagaj in njeno Dete okronal z dragocenima zlatima kronama. Za 50-letnico kronanja Marije Pomagaj 1. septembra 1957 se je s tedanjim nadškofom Antonom Vovkom na čelu zbralo okoli 25 tisoč.

Za jubilejno leto 100-letnice kronanja Marije Pomagaj je domači pevski zbor, ki je prepeval med mašo, prvič zapel tudi **jubilejno pesem.** Besedilo je napisala Roža Gantar, pesem pa je uglasbil profesor Damjan Močnik:

Glej, pred milostno podobo smo brezjansko spet se zbrali,
da ljubezen, dobra mati, bi ti svojo pokazali.
Zlato krono, o Marija, smo v zahvalo ti nadeli,
za kraljico vseh Slovencev iz srca smo te sprejeli.

V težkih urah nas tolažiš, naše prošnje uslišuješ.
Vračaš voljo do življenja, z upanjem nas napolnjuješ.
Zlato krono, o Marija, smo v zahvalo ti nadeli,
za kraljico vseh Slovencev iz srca smo te sprejeli.

Varuj našo domovino, živo vero v njej ohrani in rojakom po vsem svetu zmeraj mati stoj ob strani.
Zlato krono, o Marija, smo v zahvalo ti nadeli,
za kraljico vseh Slovencev iz srca smo te sprejeli.

Brezje leže v tistem kotičku slovenske zemlje, o katerem poje Prešeren: »Dežela Kranjska nima lepš'ga kraja, kot je z okoljšno ta, podoba raja.« Tako Slovencem že sam naziv Marija Pomagaj poleg središčnih stvarnosti vere nehote prebuja hkrati tudi očarljivo podobo bogastva naravne lepote, kakršne se je v mladosti nasrkal knez slovenskih pesnikov – in te lepote so kar znamenje in odsev lepote Nje, ki je deviška Mati »najlepšega med vsemi človeškimi otroki«.

Pred Marjeto je bil temen dan, eden takih dni, iz katerih ne vidimo izhoda. Toliko stvari ji je razjedalo dušo! Saj sploh nismo več družina, je čedalje bolj glodalo v njej. Ne rešujemo skupno svojih vsakdanjih problemov. Za

njene tako nihče ne ve, svoje pa rešujejo na način, ki jih še globlje peha v pogubo. Nobena zgodovinska izkušnja ali nauk iz preteklosti nič ne velja, ničesar jim ne more prihraniti, vse morajo preizkusiti na lastni koži. Predvsem pa, se ji je zdelo, se branijo globine: ostajajo na plitvem. Negujejo svojo zunanjost, v notranjost se nikoli ne upajo pogledati. Kaj je sploh v njej? Nič ni takega, kar bi bilo vredno pogleda? Ni ničesar, čemur bi radi prisluhnili? Je prazna?

Moj Bog, če jih je rodila zato, da ležejo spat in vstanejo jest in svojo plitkost mašijo s tem, da pritisnejo na gumb televizorja, mobitela … - ali je vredno, da jih je rodila? In ona, ali ni popolnoma odpovedala, ali je nevredno odigrala svojo vlogo v življenju, če njen dom ni dom, ampak kvečjemu hotel z gostinskimi uslugami za popolnoma tuje goste?

Ni znala naprej. In ni imela nobene moči več. Kristus, je vzdihnila, še Ti, ki si Bog, si imel Simona iz Cirene, ko si omagal. Odpusti mi, če ne morem več!

Na trgu jo je namesto k stojnicam zaneslo v cerkev. Zavila je k oltarju Marije Pomagaj in tam pokleknila: Ti, blažena Devica, si v Kani Galilejski preprosila Sina, da je storil svoj prvi čudež. Ti, še nikoli ni bilo slišati, da bi koga zapustila … Prosi svojega Sina, naj pride k nam, v negostoljubno hišo, v hišo, kjer mislijo, da ga sploh ne potrebujejo. Vem, da bi bil to čudež, ampak Tvoj Sin zna delati čudeže in lahko mrzla srca greje s svojo ljubeznijo. In Ti, ki si Mati, zagotovo razumeš mojo materinsko prošnjo.

Marijin obraz z Detetom v naročju se je smehljaj, prižgane luči so še vedno metale svetlobo po njenem obrazu. Tisti hip je Marjeta začudena opazila, da na kamnitih stopnicah pred Marijo ne kleči sama: levo in desno od nje so klečale žene kakor je bila ona, s cekarji za na trg, ki so jih stiskale k sebi, in s skrbmi v svojih srcih, ki so jih izročale nebeški Materi. Koliko jih je Marija pravzaprav danes povabila? In včeraj? Gotovo so bile že tudi včeraj tu. In jutri bodo spet in pojutrišnjem …

Poslej bo tudi ona med njimi.

Hvala Marija, da si me povabila, je vzdihnila. Prihajalo bom. In trkala bom tako dolgo, da me bo Tvoj Sin uslišal.

Po Marti Kmet pripravil p. Mihael S. Vovk OFM

Pogovor z bratom Leonom Rupnikom z Brezij

Ob 100-letnici kronanja Marije Pomagaj imam pred seboj gosta z Brezij, br. Leona Rupnika, ki je prvič prišel na Brezje leta 1950.

K Mariji Pomagaj na Brezje sem prišel res leta 1950, ko je slovensko frančiškansko provinco vodil generalov delegat dr. p. Roman Tominec, saj je bil provincial p. Teodor Tavčar v zaporu.

Kakšne dolžnosti si opravljal na Brezjah?

Ko sem prišel na Brezje, sem bil med tednom pomočnik bratu ekonomu, br. Kamilu, ki je vodil celotno gospodarstvo: to je kmetijo: njive, travnike, gozd, vrt, hlev in ostalo. Ob sobotah, nedeljah in praznikih pa je bila moja prva dolžnost pomagati v cerkvi Marije Pomagaj in biti na voljo vsem romarjem, ki so takrat še vedno iz sobote na nedeljo prespali v cerkvi.

Leta 1955 si vstopil v frančiškanski noviciat v Novem mestu. To je leto odločitve za frančiškanski način življenja. Ali si ostal v Novem mestu pri sv. Lenartu?

Za tri leta sem odšel na Kostanjevico ali kakor nekateri Primorci rečejo na Kapelo, kjer počivajo zadnji francoski kralji. Tam mi je bila zaupana ekonomija, čeprav smo imeli samo dve kravi. Dela pa je bilo kljub temu dovolj.

Ali si res vsa leta prosil Marijo Pomagaj za milost, da bi se vrnil na Brezje?

Saj veste, moje srce bije čisto po Gorenjsko. Z veseljem sem se leta 1959 vrnil na Brezje.

Ali te je provinca poslala še na kako drugo postojanko?

Leta 1964 sem šel v Strunjan, kjer je cerkvica Marije od prikazanja od leta 1512 romarska božja pot za Istrijane. Tam sem ostal samo dve leti. Ponovno sem se vrnil na malo Sveto Goro, na Kostanjevico nad Novo Gorico. Tam sem ostal do leta 1969, ko sem šel za eno leto k Sveti Trojici v Slovenskih goricah, pa spet v Strunjan, kjer sem ostal do leta 1975. Tega leta sem se vrnil na Brezje in prevzel celotno ekonomijo, to je delo na polju, travnikih, v gozdu, na vrtu, v hlevu in ostalih gospodarskih poslopjih. Ob sobotah, nedeljah in praznikih pa je na prvem mestu pomoč v cerkvi Marije Pomagaj, ob večjih romanjih kot so romanje

Brat Leon Rupnik pred podobo Marije Pomagaj v cerkvi sv. bratov Cirila in Metoda v Melbournu.

bolnikov v juniju, veliki šmaren, kronanca - prva nedelja v septembru in druge izredne stvari, pa priprava oltarja zunaj cerkve, namestitev čez 1000 stolov na prostoru pred cerkvijo, okrasitev in tako dalje ...
To delo z veseljem opravljam še danes. Pred odhodom v Avstralijo, 7. decembra 2006, sem že naredil jaslice zunaj pred cerkvijo. Le Sveto Družino so postavili pred božičem. Zelo sem vesel, da je letos neverjetno mila zima - lani sem kar naprej plužil sneg na trgu pred baziliko. Za čas, ko me ni doma, sem dogovorjen s prijateljem, da bo namesto mene opravil to delo. Do zdaj mu ga še ni bilo treba.
Slišal sem, da si se v Avstraliji zelo zanimal za čebele, ker si tudi čebelar? Kaj si ugotovil?
Zanimalo me je, če imajo avstralske čebele tudi varozo. Slovenski čebelarji v Avstraliji so mi povedali, da je ni.
In kakšne so avstralske čebele, če jih primerjaš s svojimi - s KRANJSKO SIVKO?
Zdi se mi, da so avstralske čebele križane z "Italijanko", bolj so tudi lene od Kranjske sivke, ker jim ni treba hiteti z nabiranjem hrane, saj imajo skozi ve leto možnost nabiranja medu.
Vsi slovenski frančiškani, ki smo v Avstraliji, smo se danes srečali s Slovenci v cerkvi Svete Družine v Adelaidi. Kaj si občutil ob tem srečanju?
Vesel sem, da je prišlo čez trideset ljudi, s katerimi smo se pozdravili. Vsem Slovencem v Adelaidi in okolici bi želel samo to: Ne pozabite, da vas imata Bog in Marija zelo rada. Srce slovenskih skupnosti pa so Božje in Vaše hiše, ki ste jih zgradili v Avstraliji.
Vsem Slovencem želim blagoslovljeno, polno zdravja in veselja letošnje leto 2007.
Z bratom Leonom se je na radiu 5 EBI FM 105 pogovarjal p. Janez Tretjak: Adelaide, 10. 01. 2007.

Razglasitev začetka Leta Svetega pisma, intronizacija ter izročitev svetega pisma dekanom

»Po sklepu Sveta krščanskih Cerkva v Republiki Sloveniji, v katerega so povezane Katoliška Cerkev, Srbska pravoslavna Cerkev ter Evangeličanska Cerkev, razglašam leto Svetega pisma, ki bo trajalo od 1. januarja do 31. decembra 2007«.

S temi besedami je v mariborski stolnici sv. Janeza Krstnika, v četrtek, 28. decembra 2006, pri večerni slovesni maši mariborski nadškof in metropolit ter predsednik Slovenske škofovske konference dr. Franc Kramberger razglasil leto Svetega pisma 2007. Somaševala sta še mariborska pomožna škofa dr. Peter Štumpf in dr. Jožef Smej ter 17 duhovnikov.
Nadškof Kramberger je v uvodu v mašo in slovesnost poudaril pomen praznika nedolžnih otrok ter vsebino in pomen razglasitve začetka leta Svetega pisma, njegovo umestitev na posebno častno mesto v stolnici ter izročitev dekanom, ki bodo nato to simbolno dejanje ponovili z izročitvijo duhovnikom, ti pa vernikom. O pomenu Svetega pisma v življenju vernika in posameznika je nato nadškof spregovoril v homiliji. Navedel je tudi nekaj svetnikov in slavnih ljudi, ki so jim svetopisemske besede spremenile življenje in ga napolnile s smislom, vrednotami, vero.
Obred razglasitve se je v treh zgovornih dejanjih začel po nadškofovi homiliji, ko so najprej Sveto pismo slovesno v procesiji prinesli k oltarju in ga položili na oltar, nadškof Kramberger pa je knjigo Svetega pisma postavil na posebej pripravljeno častno mesto v stolnici. Skozi vse leto bo spominjalo, da smo v letu Svetega pisma. Sledil je obred uradne razglasitve začetka leta Svetega pisma, ki se bo pričelo s 1. januarjem 2007. Nato je nadškof Kramberger simbolično izročil Sveta pisma navzočim dekanom mariborske nadškofije, ki jih bodo v januarju nato na podoben način izročili župnikom, župniki pa vernikom.
Slovenski škofje so sklep o letu Svetega pisma 2007 sprejeli na seji Slovenske škofovske konference že oktobra 2005. Sklep je 29. januarja 2006 sprejel tudi Svet krščanskih Cerkva v Republiki Sloveniji. Cilji leta Svetega pisma so: boljše spoznavanje Svetega pisma, večja pastoralna raba Svetega pisma, prizadevanje za približanje Svetega pisma sodobnemu človeku, biblična podpora smernicam Plenarnega zbora Katoliške Cerkve na Slovenskem, vključitev biblične tematike v širši kulturni prostor, s tem bo pa povezan tudi svetovni kongres biblicistov, ki bo julija 2007 v Sloveniji.
Sveto pismo je temeljni dokument naše duhovne in splošne kulture. Na začetku nastajanja slovenske narodne biti je bila Božja beseda navzoča kot vir duhovnosti slovenskega človeka. S Svetim pismom so se naši predniki uvrstili med kulturne, napredne in trdožive evropske narode, ki jim svetopisemsko izročilo o smislu življenja in o cilju vse naše dejavnosti daje polet. Z letom Svetega pisma želi Cerkev spodbuditi svoje vernike in vse ljudi dobre volje k pogostejšemu in globljemu branju Božje besede, k pogovoru o njej in življenju po njej tako v svojem zasebnem kot tudi v družbenem življenju in bi s tem Božja beseda bila program vseh naših dejavnosti, tako na bogoslužnem, kot na kulturnem in znanstvenem področju, skratka izpolnila naj bi naše življenje.

Izpod Triglava

Tone Gorjup

TAIZEJSKI BRATJE V LJUBLJANI.

Novoletno evropsko srečanje mladih, ki ga ob novem letu pripravlja skupnost taizejskih bratov, je tokrat potekalo v Zagrebu. Na njem se je zbralo približno štirideset tisoč mladih iz vse Evrope. Prior brat Alojz, ki ga je spremljalo petdeset sobratov, se je pred vrnitvijo v francosko vasico Taize 2. januarja ustavil v Ljubljani. Najprej so obiskali ljubljanskega nadškofa Alojza Urana, ki jih je povabil k nam. Zvečer pa so se v ljubljanski stolnici srečali z mladimi pri molitvi. Ker je bilo mladih res veliko, so jim odprli še frančiškansko cerkev na Tromostovju. Molitveno srečanje so lahko spremljali tudi drugod po Sloveniji, saj ga je neposredno prenašal radio Ognjišče. Nadškof Alojz in njegov soimenjak taizejski prior brat Alojz sta se v nagovoru spomnila prvomajskega srečanja leta 1987 v Ljubljani. To je bilo prvič, da je kaka socialistična država gostila srečanje mladih iz Vzhoda in Zahoda. Brat Alojz je mladim dejal, da so tudi danes poklicani, da živijo to dvojno odprtost proti Vzhodu in Zahodu. Res je namreč, da so padle mnoge meje med državami, namesto njih pa se pojavljajo vedno nove ovire za mir in sožitje med narodi. Taizejski bratje so ob koncu srečanja mladim izročili ikono prijateljstva, da bi pripravljali majhna romanja zaupanja in sprave po vsej Sloveniji.

ŠKOFIJA NOVO MESTO.

Novomeška škofija je januarja izdala monografijo z naslovom Škofija Novo mesto. V njej je z besedo in sliko predstavljena pestra zgodovina in sakralna kulturna dediščina Novega mesta in tistega dela Dolenjske, ki spada v lani ustanovljeno novomeško škofijo. Delo obsega dobrih tristo strani, v njem pa je tudi sedemsto fotografij. Avtorji, Stane Granda, France M. Dolinar, Robert Peskar in Zvone Pelko so posebno pozornost namenili prizadevanjem za ustanovitev škofije, značilnostim ozemlja nove novomeške škofije, predkrščanski dobi, antičnemu in srednjeveškemu krščanstvu na tem ozemlju, razvoju trgov in mest, vzpostavitvi farne organizacije, življenju samostanov...

EVRO NAMESTO TOLARJA.

Slovenski tolar se je 15. januarja 2007 poslovil in odšel v zgodovino. Ta dan je bil končan tako imenovani dvojni denarni obtok, evro pa je postal edino plačilno sredstvo v Sloveniji. Naša država se je dvanajstim članicam evropske povezave, ki za svojo valuto uporabljajo evro, pridružila na starega leta dan opolnoči. Bančni avtomati so začeli delovati že kmalu po polnoči; iz njih je zdaj mogoče dobiti bankovce v vrednosti 10 ali 20 evrov. Banke so z rednim delom v novi valuti začele 3. januarja. Z uvedbo evra sta začela veljati nova obrazca za plačevanje blaga in storitev v domovini: posebna položnica in splošni plačilni nalog. V bankah bodo brezplačno menjali tolarje v evre še vse do 1. marca, po tem datumu pa bo menjava mogoča v Banki Slovenije. Na finančnem ministrstvu ocenjujejo, da je bil prehod na evro zelo uspešen, priznanje za hiter in nemoten prevzem evra sta Sloveniji izrekli tudi Evropska komisija in Evropska centralna banka. Kljub strahu pri menjavi valute ni prišlo do večjih podražitev.

SPREMEMBE V JANŠEVI VLADI.

Slovenska vlada, ki jo vodi Janez Janša, je na polovici svojega mandata doživela nekaj sprememb. Konec lanskega leta se je od ministrstva za delo poslovil Janez Drobnič. Po predlagani razrešitvi s strani predsednika vlade, mu je državni zbor izglasoval nezaupnico. Na njegovo mesto je prišla Marjeta Cotman, prej sekretarka na tem ministrstvu. Ministrica za kmetijstvo Marija Lukačič je 10. januarja sama odstopila s položaja. Premier Janez Janša je za njenega naslednika predlagal Iztoka Jarca, dosedanjega veleposlanika v Izraelu. S tem pa še ni konec zamenjav. Že marca lani je odstopil minister Jože P. Damjan, ki je vodil službo vlade za razvoj. Po njegovem odstopu ga je nadomeščal državni sekretar Andrej Horvat, ki je z mesecem februarjem dobil novo delovno mesto v Turčiji. Janša je konec januarja napovedal, da bo za to mesto predlagal ministra brez listnice.

PLEČNIKOVO LETO 2007.

Letos, bolje 7. januarja, je minilo petdeset let od smrti arhitekta Jožeta Plečnika. Vodilni možje v kulturni politiki so zato leto 2007 razglasili za Plečnikovo leto. V spomin na velikega arhitekta, ki je s svojimi deli zaznamoval tri evropske prestolnice, so na njegov smrtni dan

v Narodni galeriji v Ljubljani odprli razstavo Jože Plečnik (1872-1957) - Arhitekt v Ljubljani, Pragi in na Dunaju. Avtor razstave, ob kateri je izšla tudi monografija z enakim naslovom, je Damjan Prelovšek. Na ogled je 900 fotografij, ki predstavljajo Plečnikovo življenje in delo. Skoraj enako število ljudi kot razstava privabi Plečnikova rojstna hiša v Trnovem, v kateri je urejen nekakšen zasebni muzej. Drug pomemben dogodek v jubilejnem letu je označitev Plečnikovih Žal z znakom Evropska dediščina. Odločitev o tem je 25. januarja v Madridu sprejel posebni odbor, ki vodi pobudo o prepoznavanju skupne evropske dediščine. Arhitekturni muzej Ljubljana, ki je nekaj časa deloval v Plečnikovi hiši, pripravlja še več dogodkov, s katerimi bo javnosti predstavil mojstrovo življenje in delo. Njihovi strokovnjaki se trenutno posvečajo računalniški obdelavi arhitektovih dokumentov, načrtov, skic, pisem, fotografij in drugega gradiva. Jože Plečnik bo tudi ena od osebnosti, s katerimi se bo naša država predstavila ob predsedovanju Evropski zvezi.

RADIO OGNJIŠČE TUDI V PREKMURJU. Prebivalci Prekmurja so si skupaj z vodstvom radia že več let prizadevali, da dobili primerno frekvenco za spremljanje te katoliške radijske postaje. Želja se jim je zdaj tudi uresničila. Radio Ognjišče od konca lanskega novembra oddaja prek oddajnika v Murski Soboti na frekvenci 91,8 Mhz. Tik pred koncem leta pa je začel delovati še oddajnik v Gornji Radgoni na 105,9 Mhz. V Martjancih poleg tega nastaja nov studio radia Ognjišče.

PREŠERNOVA NAGRAJENCA 2007. Upravni odbor Prešernovega sklada je 12. decembra razglasil prejemnika Prešernove nagrade za leto 2007. To sta skladatelj in pianist Janez Matičič ter gledališki in filmski igralec Radko Polič – Rac. Nagradi so podelili na Prešernovi proslavi, 7. februarja.

TIRNA VZPENJAČA. Na Ljubljanski grad je zadnje dni minulega leta začela voziti tirna vzpenjača. Uradno so jo odprli 10. januarja. Spodnja postaja je ob vznožju grajskega hriba na Krekovem trgu. Povratna vozovnica za odrasle stane 2 evra, za dijake, študente, upokojence, otroke in skupine pa evro in pol. Zaenkrat jo uporabljajo predvsem tuji turisti, domačini pa gredo na grad raje kar peš.

Petnajst let potem …

Avstralija je bila s Kanado prva prekomorska država, ki je 16. januarja 1992 priznala Republiko Slovenijo.

Slovenski politiki in mediji so se sredi januarja letos na veliko »razgovorili« in razpisali o priznanju Slovenije januarja 1992 s strani Evropske unije in Vatikana. Kot po navadi pa ostajajo prizadevanja in delo Slovencev po svetu v ozadju, neomenjeni, nezapisani, pozabljeni.

16. januarja letos smo zabeležili tudi petnajstletnico priznanja RS s strani Avstralije kot prve prekomorske države (vzporedno s Kanado, deli ju le časovni razmik). Kako bogati in slovensko zavedni so bili tisti časi …

Med Slovenci v Avstraliji se prebudi politično-narodnostni-domovinski čut po pojavu tako imenovane »slovenske pomladi«. Sydneyski Slovenci sicer že pred leti ustanovijo Zvezo slovenske akcije, ki jo vodi Ivan Kobal, v Canberri pa leta 1988 Društvo za zaščito človekovih pravic, ki pod vodstvom zdaj že pokojnega Marjana Kovača, Cvetka (Floriana) Faleža, Alojza Kavaša in drugih zbere lepo vsoto denarja za »četverico« (Janša, Tasič, Zavrl in Borštner). Zapisi nas peljejo tudi v čas srečanja z neznanim mladeničem iz Slovenije, Erikom Modicem, ki se najprej ustavi pri Alfredu Brežniku (današnjemu častnemu generalnemu konzulu v Sydneyju) in nato še pri Leberjevih v Melbournu, ti pa ga spoznajo z drugimi rojaki … Od takrat naprej nič več ni kot je bilo prej … Erikove besede: »Če bi mi demosovci imeli dovolj denarja, bi na volitvah zmagali, vsaj pet do šest tisoč dolarjev bi potrebovali«, se spremenijo v akcijo. Del avstralskih Slovencev si močno želi, da bi prišlo do demokratičnih sprememb tudi v Sloveniji in zato podprejo koalicijo strank, združenih v DEMOS. Na Demosov račun še pred volitvami nakažejo 64.425 dolarjev. Vsoto zbere **Društvo za podporo demokracije v Sloveniji,** ki ga takrat ustanovijo in ga v Sydneyju vodi Alfred Brežnik, v Melbournu pa Stanka Gregorič. Društvi izdata tudi resolucijo, iz katere je danes razvidno, da se potrebe in dogodki kasneje razvijajo po vrsti tako, kot so v njej zapisani, z dosego končnega cilja: SLOVENSKE DRŽAVE! Ko avstralski društvi za podporo demokracije v Sloveniji opravita svojo nalogo, se po volitvah v Sloveniji, na pobudo Stanke Gregorič in Alfreda Brežnika reorganizirata – imenujejo se in ustanovijo se Slovenski narodni sveti (SNS), ki se 28. julija 1990 združijo v Avstralsko-slovensko konferenco (ASK), kot veja Svetovnega slovenskega kongresa (SSK). Alfred Brežnik odpre v Sydneyju Slovenski informacijski urad, ki v tistem času zapolnjuje veliko informacijsko vrzel po vsej Avstraliji, saj vsakodnevno pošilja faksirana sporočila STA na

desetine naslovov, vključno z avstralskim zunanjim ministrstvom. Rojaki iz Sydneyja, Melbourna, Canberre, Brisbana, Adelaide ter drugih krajev Avstralije se po spravnem dogovoru v Sydneyju (28. julija 1990 pride na ustanovitvenem srečanju ASK med avstralskimi Slovenci do politične sprave) medsebojno povezujejo in v začetku niti ne slutijo, kakšno delo jih še čaka. Najprej podprejo plebiscit, potem nastopijo »manjše bitke« za Slovenijo, priprave na SSK, za tem pa podpora Sloveniji v času desetdnevne vojne in po njej, ki dobi ime **AVSTRALIJA – NAŠA BITKA ZA SLOVENIJO** (tako ASK oz. SNS Viktorije poimenuje tudi pregledno publikacijo o delu, ki jo pripravi in uredi Stanka Gregorič, tudi po ideji Vinka Rizmala). Slovenci, združeni v zgoraj omenjenih organizacijah in ob pridružitvi Sveta slovenskih organizacij Viktorije, takoj pristopijo k zbiralni akciji in za pomoč Sloveniji zberejo nekaj več kot 266.000 avstralskih dolarjev.

ASK pristopi k sistematskemu delu, da bi Avstralija čim prej priznala novo državo RS. To je obdobje Bitke za priznanje Slovenije, ki vsekakor obrodi sadove. Po prevajanju raznih dokumentov in pošiljanju teh avstralskim politikom, srečanjem, večerjam, sestankom z avstralskimi politiki in nekajkratnim obiskom delegacije ASK pri takratnem prvem ministru Avstralije Bobu Hawku, kasneje Paulu Keatingu in pri zunanjem ministru senatorju Garethu Evansu, Slovencem uspe doseči, da Avstralija 16. januarja 1992, kot prva prekomorska država (vzporedno s Kanado - zaradi časovne razlike) prizna novo državo Republiko Slovenijo.

Posebno poglavje za vse, ki bijejo »te bitke«, je prihod Janeza Janše, obrambnega ministra (leta 1992) v Avstralijo. Vrh vsega je svečanost SNS Viktorije v Malvern Town Hallu v Melbournu. O številu navzočih visokih gostov (predstavnika prvega ministra Avstralije, tujih veleposlanikov in konzulov, predstavnikov avstralske in slovenske Cerkve, o sodelujočih pri izvedbi akademije, o nastopajočih prve, druge in celo tretje generacije Slovencev v Melbournu, govori osem strani programa.

Tako imajo avstralski Slovenci za seboj celo vrsto uspehov sposobnih in delovnih ljudi, ki ne da takrat vse dolžnosti opravljajo prostovoljno, ampak vidno obtežijo tudi svoje družinske izdatke. V »bitkah« ASK in SNS-jev aktivno sodelujejo tudi posamezna slovenska društva in organizacije po vsej Avstraliji in seveda tudi nekateri posamezniki.

Takoj za Avstralijo prizna Slovenijo Nova Zelandija – za kar je zaslužen sydneyski poslovnež, kasneje častni generalni konzul RS za Novo Zelandijo, Dušan Lajovic.

Naj na koncu ponovim Churchillove besede, ki so zapisane na zadnji strani publikacije AVSTRALIJA – NAŠA BITKA ZA SLOVENIJO (1992): »To ni konec. To ni niti začetek konca. Toda lahko bi bil konec začetka …« Nadaljevanje pa bi raje preživeli v miru …

Stanka Gregorič, Maribor

Tretji slovenski vesoljski podvig: Astronavtka Suni Williams. Bo na vesoljski postaji dišalo po kranjskih klobasah?

Po uspešnih vesoljskih poletih slovenskih ameriških astronavtov dr. Ronalda Šege in dr. Jerryja Linengerja se mnogo Slovencev zdaj veseli vesoljskega poleta Suni (ali Sunite) Williams, prve ženske astronavtke slovenskih korenin.

Kot je po našem poročilu o prvi slovenski ameriški ženski zvezni senatorki Amy Klobuchar pravilno opozoril slovenski urednik Ameriške domovine dr. Rudolf Susel, bomo od januarja 2007 dalje imeli Slovenci v ameriškem senatu kar tri odstotke vseh senatorjev, čeprav nas je v Ameriki mnogo manj (po naših računih nas je manj kot dve desetini enega odstotka). Podobno smo sorazmerno zelo močno zastopani od 9. decembra 2006 dalje, ko je poletela v vesolje Suni, tudi med približno sto ameriškimi astronavti.

Astronavtka Suni preseneča. Že zakon njenih staršev je nenavaden, saj se je mati Bonnie, Slovenka iz mesta Euclid na obrobju Clevelanda, Ohio, po izselitvi v državo Massachusetts v službi na radiološkem oddelku spoznala in poročila s priseljencem iz Indije, zdravnikom, harvardskim raziskovalcem in profesorjem dr. Deepak Pandyo. Le kdo bi mogel slutiti, da se za dekliškim priimkom Pandya in poročnim imenom Williams skriva ameriška Slovenka? A prav na dan sv. Miklavža smo to izvedeli iz ameriškega dnevnika The News Herald, kjer so predstavili tudi sestro astronavtkine mame, Marijo Ano Zalokar, poročeno Okicki. Povedala je, da bo posredovala svoji nečakinji astronavtki nekaj domačih dobrot, ki naj bi jih vzela s sabo v vesolje, pa si jih morda na mednarodni vesoljski postaji privoščila letos za božične praznike. V ta namen je v Ažmanovi mesariji kupila slovenske kranjske klobase. Če jih bo astronavtka res lahko vzela s sabo v vesolje, bo nekega lepega dne na vesoljskem plovilu zadišalo po kranjskih klobasah.

Kot lahko beremo v slovenskem prevodu dr. Linengerjeve kot roman napete knjige V vesolju (Založba Družina, 2002), je tudi ta formalno najvišje izobraženi ameriški vesoljec na željo pisca tega poročila leta 1997 ponesel v vesolje nekaj izrazito slovenskega, namreč slovensko zastavico kot simbol

slovenske narodne identitete in sliko Marije Pomagaj kot slovenski verski simbol. Oboje si je skupaj z uradnim potrdilom urada NASA mogoče ogledati v muzeju na Brezjah. Zdaj pa čakajo na vesoljsko priznanje še slovenske kranjske klobase!

Suni se je po končani srednji šoli v manjšem mestecu Needham, nedaleč od harvardske univerze, najprej zanimala za veterinarstvo, a ko je njen brat graduiral na mornarski akademiji v Annapolisu, Marylandu, se je odločila, da bo šla tudi sama študirat na to elitno državno akademijo. Tam je leta 1987 dokončala študij fizike, leta 1995 pa na Tehnološkem inštitutu v Floridi dosegla še magisterij iz inženirske uprave. Postala je poskusni pilot več vrst helikopterjev in letal, v pomorskem letalstvu pa dosegla čin "commander" (le dve stopnji nižji od kontraadmirala). A po naključnem srečanju z legendarnim astronavtom Johnom Youngom (dobrim prijateljem dr. Linengerja) si je zaželela postati astronavtka. Njen prvi poskus, da bi jo sprejeli med astronavte, kot v večini drugih slučajev, ni uspel. A Suni se je vztrajno izpopolnjevala in bila leta 1998 res sprejeta na astronavtsko usposabljanje v okviru NASA, najprej v Ameriki, potem pa (podobno kot njuna slovenska predhodnika) še v Rusiji.

V prvih dneh decembra smo jo lahko videli na televizijskih zaslonih vso nasmejano med šestimi drugimi astronavti posadke STS-116, pripravljeno na polet na raketoplanu Discovery iz Kennedy Space Centra na Floridi v neskončnost vesolja. Medtem ko raketoplan prevaža gradbeni material in življenjske potrebščine na mednarodno vesoljsko postajo, ki je trenutno okrog 60 odstotkov dograjena in odvaža iz iste vračajoče se astronavte in razno gradivo, bo Suni ostala na mednarodni vesoljski postaji kar šest mesecev. Kot plovni inženir bo sodelovala pri zamenjavi sončnih celic za zbiranje energije in napeljavi novega stalnega električnega sistema. Odgovorna pa bo tudi za sodelovanje pri znanstvenih raziskovanjih človeških organizmov v brezteznem prostoru, zlasti še analize krvi in merjenje izgube mišic, redènju in slabenju kosti ter ugotavljanju vpliva potrebnih protiukrepov (telesnih vaj in prehrane) na zmanjševanje negativnih posledic dolgoročnega bivanja v vesolju.

Ker je Suni po očetu napol Indijka, je zanimivo, da je ta drugi največji narod na svetu, ki presega petino prebivalcev vsega sveta, zelo ponosen na svojo indijsko astronavtko. Ker je po materi tudi napol Slovenka, to je članica (s prebivalci Republike Slovenije, zamejci in izseljenci vred) manj kot tri milijonskega naroda, gotovo smemo biti številčno majhni Slovenci toliko bolj ponosni na bogastvo svojih izrednih dosežkov, med njimi na slovensko astronavtko Suni.

dr. Edi Gobec, USA

Samo med nami rečeno

Za mnoge božični prazniki niso bili tako veseli, kot so želeli. Prijatelji in sorodniki prinesejo k praznovanju tudi svoje probleme, načrte in upanja. Nekaterim se zdi, da bi jim pripadal večji kos praznične potice ali pa bi želeli, da bi vsaj njihov bližnji imel malo manjši kos. Moja vnukinja se je skoraj zjokala, ker smo se baje vsi bolj smejali njeni sestri kot pa njej. Trdili smo sicer, da je ona bila ravno tako smešna, ko je skakala po novem trampolinu, toda ona ni slišala naših trditev.

Stvari ne vidimo in ne slišimo takšnih kot so, ampak so odraz našega doživljanja. V sebi smo tudi odrasli še vedno otroci, ki ogledujemo, če je sosedov zelnik bolj zelen, namesto da bi se veselili svojega zelnika. Pred leti je moj petletni sin tožil, da je njegova čokolada manjša kot bratova. Ista je, sem trdila. Mama, ti nikoli ne poslušaš, je rekel. Res nisem slišala tistega klica, ki je v njem iskal dodatnega potrdila. Otroci so prisrčno odkriti, ko iščejo osebno priznanje, odrasli pa zavestno skrivamo stiske in bolečine, da ne bi kdo opazil, kako majhen kos potice so nam odrezali. Rajši ostanemo sami, kot da bi kdo opazil našo majhnost.

Mama je rada ponavljala verze slovenskega pesnika, ki pravi: Gorje mu, kdor v nesreči biva sam; a srečen ni, kdor srečo uživa sam. Dodala je še: Če si deliš nesrečo s prijateljem, se ta nesreča zmanjša na polovico, če pa si deliš s prijateljem ljubezen, se ljubezen dvakrat poveča. Seveda smo vedno sami. Težko je najti prijatelja, s katerim bi si s popolnim zaupanjem delil brez sramu in strahu vse kar si. Težko je zaupati bližnjemu otroka, ki živi v nas, ker je ta nebogljen otrok potreben zaščite in ljubezni. Samo mati sliši, kdaj se otrok ponoči prebudi; samo mati »sliši«, zakaj otrok joka.

Purmane, šunke in vina, hvala Bogu, imamo vsi, toda prazniki so prazni brez medsebojnega zaupanja in ljubezni. Za božič smo verjetno vsi vsaj enkrat zmolili Očenaš; prosili smo Boga, da nam odpusti naše grehe, tako kot tudi mi odpuščamo. Prepričana sem, da nas je Bog slišal in uslišal našo molitev. Tako nas je slišal, kot smo mi slišali eden drugega. Tako nam je odpustil, kot smo mi odpustili eden drugemu. Saj je že Jezus rekel: Kar napraviš enemu mojih najmanjših, to napraviš meni.

Posebno za božične praznike se radi spomnimo Jezusa!
Želim Vam vsem, da bi v novem letu 2007 našli prijatelja, ki Vas bo imel rad čisto take, kot ste. Da bi na poti srečali takšnega Simona, ki ne bo nič vprašal, nič sodil ali presojal, ampak samo prijel križ in ga dal na svoje rame, ko bo pot pretežka.
Srečno novo leto 2007 Vam želim! ***Cilka Žagar***

DEDIŠČINA

Ameriški Slovenci se radi pohvalijo, da imajo ljudi slovenskega porekla v vladi in v vesolju. Zdaj iščejo informacije o zgodovini teh ljudi.
Tudi Slovenci v Avstraliji se oziramo nazaj: Kaj smo bili in kaj smo naredili. Bilo bi lepo, da bi mlajšim rodovom zapustili ne le, kaj imamo, ampak predvsem nekaj tega, kar smo. Denar se hitro porabi, hiše se prodajo, a pisana beseda ostane.
Kot samorastniki smo se v Avstraliji učili predvsem na svojih napakah, brez modrosti in opore širše družinske skupnosti. Kdor veliko dela, tudi veliko greši; poleg uspehov nosimo tudi spomine na mnoge neuspehe, vendar smo vsi vsak na svoj način prispevali k uspehu naše skupnosti in uspehu našega naroda. Lepa beseda, kos potice, vzpodbuda, priznanje - vse to je prispevalo k naši sreči.
Delali smo usodne odločitve, ki imajo posledice tudi za naše potomce. Mogoče bo kateri od njih iskal svoje korenine in vzroke, zakaj smo, kjer smo, in zakaj smo takšni, kot smo. Mogoče bo naše potomce zanimalo, kako smo potovali skozi življenje. Mi smo njihova zgodovina. Seveda so otroci zdaj preobremenjeni z dolžnostmi in ni časa za dolge pogovore. Mogoče niti zanimanja ni.
Brala sem nekaj knjižic naših rojakov, v katerih vsak zase najbolj točno pove, kako je doživljal srečne in manj srečne dni v domovini in v Avstraliji. Pišejo o tem, kaj jih je osrečilo, ob čem so trpeli, kje so uspeli, kaj bi radi izboljšali, na kaj so ponosni; česa se radi spominjajo, kdo jim je pomagal, kdo jih je spodbujal, kaj so najbolj pogrešali v tujini, kako so se uveljavili njihovi otroci, kako so se vračali domov in kaj so tam našli. Pišejo o svojih vrednotah, o svojem prepričanju in o svojem delu. Poleg osebnih podatkov in zgodovine so ti pisci posredovali svojim potomcem tudi del tega, kar so. Pišejo, kako smo prva leta peli, pili in plesali skupaj. Koliko smešnih in resnih anekdot je o našem begu in o prvih letih našega prilagajanja življenju v Avstraliji. Koliko je bilo presenečenj ob vračanju v Slovenijo. Koliko pomembnih dogodkov je bilo! Koliko truda in koliko zadovoljstva!
Star nepismen Aborigin mi je pomagal v šoli pri aboriginski zgodovini. Nekega dne je rekel: Jaz učim po šolah, toda moje besede so hitro pozabljene. Če bi vse to bilo napisano v knjigi, bi lahko naši potomci brali, da bi vedeli od kod izvirajo. Začela sem pisati to ustno izročilo starih Aboriginov, da njihove besede in izkušnje ne bodo pozabljene. V knjigi **Goodbye Riverbank** je založba Magabala izdala te zgodbe in jih zdaj uporabljajo v šolah, ko se učijo zgodovino Aboriginov. Tako sem pred kratkim izdala tudi knjigo **Lightning Ridge Gems.** To so zgodbe 35 priseljencev, ki so prišli v Lightning Ridge iz 25 dežel. Tudi priseljenci se staramo in naša skupna zgodovina bi bila pozabljena, če jo ne bi zabeležila. Če slučajno kdo želi to knjigo kupiti, jo lahko naroči na **www.lulu.com**
Veliko je napisanih knjig o opalu v Lightning Ridge, a nobene druge ni o draguljih – ljudeh, ki so te opale kopali.
Večkrat dobim prošnje slovenskih študentov za pomoč, ko pišejo teze o izseljenstvu; toda izseljenstvo smo doživljali vsak na svoj način. Vsak je zapustil dom iz osebnih razlogov, vsak je imel svoje želje in pričakovanja; vsak je prehodil svojo pot. Vem, da so bile narejene študije o nas, izseljencih; drugi so pisali in opisovali naše življenje; jaz pa bi želela, da ljudje sami s svojimi besedami povedo svojo zgodbo.
Večkrat slišim od pridnih in sposobnih Slovencev, da njihovega imena ni bilo omenjenega, ko so drugi pisali zgodbe. Prav te ljudi, preproste in pridne, bi rada vzpodbudila, da povedo svojo zgodbo tako, kot jo sami poznajo. Nekateri trdijo, da je resnica samo ena, ampak cela resnica je šele, ko jo vsi priznamo; zgodovina je popolna, ko je resnična za vse, ki smo jo doživljali.
Vem, da nismo vsi vajeni pisati, toda vsi smo pisali pisma domov in jim sporočali, kako živimo. Lepo bi bilo, če bi tudi bodočim rodovom napisali tako pismo, da bodo vedeli, od kje smo, zakaj smo prišli v Avstralijo, kaj smo pričakovali in kaj smo našli v Avstraliji. Napisali bi jim o naših starših in sorodnikih, o našem življenju doma v Sloveniji in tu v Avstraliji. **Živeli smo zanimivo življenje v najbolj zanimivem času slovensko-avstralske zgodovine,** zato bi želela, da pustimo odtis tudi za naše potomce. Ko smo odhajali v svet, smo v torbico zložili najpomembnejše stvari. Kaj je bilo v torbici? Kaj je bilo v naših srcih? Kaj smo prinesli v mislih?
Če bi kdo od Vas rabil pomoč pri pisanju svoje zgodbe, sem mu pripravljena pomagati. Želim le, da ostane vsebina zgodb takšna, kot jo posameznik želi, ker vsak sebe najbolj pozna in ve, kaj bi rad zapustil

bodočim rodovom. Če bodo te zgodbe zanimive za bralce, jih bom vključila v zbornik in dala tiskati v knjigi. Objavljam v angleščini, da bodo naši potomci lažje razumeli. V vsaki hiši imajo danes že računalnik in **svoje zgodbe lahko pošljete na moj naslov: cilka@bigpond.com**

Poleg kratkih osebnih podatkov lahko opišete določen pomemben dogodek v vašem življenju, neko anekdoto, opis nečesa, kar ste doživeli, kakšno smešno zgodbo, ali nekaj, kar je za vas značilno ali pomembno. Rada bi še, da pisci podajo kratek opis in zgodovino skupnosti, v kateri živijo. Morda bi se našel kdo, ki bi napisal kratko slovensko zgodovino, zgodovino slovenskega izseljenstva in slovensko zgodovino v Avstraliji. Vem, da je dosti te snovi v rokah posameznikov; morda bi zdaj bilo prav, da vsak svojo košaro izpraznimo za dobro slovenskih potomcev. Torej vabim ljudi iz večjih avstralskih mest in tudi tiste, ki živijo oddaljeni v notranjosti ali pa so člani malih skupnosti. To delo je seveda brezplačno. Od vsakega pisca, katerega zgodba bo objavljena, bom rabila pisno dovoljenje, da jo smem objaviti. Nihče za to delo ne bo plačan, lahko pa bo kupil knjigo preko računalnika na **www. lulu.com** po isti ceni, kot jo bom kupila sama.

Pozdravljeni!

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

Po domačih poteh

V letu 2006 sva z ženo obiskala Slovenijo. Hčerka Lidija, ki tam dela za Harwey Norman, se je že dobro vpeljala v tamkajšnji tempo življenja. V Kamniku pri frančiškanih, kjer je p. Boris Markež, pa nadaljuje svojo dolgoletno prakso, ki jo je začela v Avstraliji, v cerkvenem pevskem zboru in kot organistka. Z narodno nošo, ki jo je mnogokrat z veseljem nosila, pa jo je tokrat še posebno navdušilo, ko je sodelovala na paradi v Kamniku za Dan narodnih noš, kjer je sodelovalo nad 1600 noš. Vsekakor pa lepo pozdravlja vse rojake v njeni rojstni Avstraliji, še posebno pa cerkvene pevce v Kew. S patrom Cirilom in Marijo pa se je srečala osebno.

Med številnimi romarskimi – božjepotnimi cerkvami sva vsekakor večkrat obiskala domačo farno Marijino svetišče na Svetih Gorah ob Sotli. Na praznik Marijinega vnebovzetja, 15. avgusta, ko je maševal škof Stres, je bilo še posebno romarsko in slovesno. Ko je Marijina pesem zadonela med romarji po tej veliki cerkvi, sem začutil, da me je ganilo in se mi je orosilo oko. Spomin me je vrnil v otroštvo. Takrat so romarji v isti cerkvi prepevali s solzami v očeh. Mariji so peli v zahvalo za preživetje strahot druge svetovne vojne, hkrati pa jo zaupno prosili za kanček več sonca v njihovem vsakdanjem življenju. Hvala Bogu in hvala Mariji; danes res sonce lepše sije – v očeh romarjev pa ni videti solz in tudi na njihovih obrazih ni več sledi preteklosti.

Slovesno romarsko bogoslužje je bilo tudi pri Sv. Roku v Šmarjah pri Jelšah 16. avgusta. Maševal je ljubljanski nadškof in metropolit Alojzij Uran z več duhovniki. Po maši, ki je trajala več kot dve uri, je nadškof še zunaj z romarji pel, kot je rad zapel tudi tukaj, ko je bil med nami. Prijetno se je bilo zopet srečati z nadškofom, ki se rad spominja avstralskih Slovencev.

V Slovenski Bistrici smo vsi trije obiskali naše nekdanje sestre: s. Pavlo, Maksimiljano in Zaliko. Na Brezjah pa smo naredili kratek obisk pri s. Hilariji, ki nosi svoj 92. križ. Vsi so zaželeli vse dobro in lep pozdrav rojakom v Avstraliji.

Lepo in nepozabno srečanje je bilo na večer praznovanja 80. rojstnega dne očeta patra Cirila. Tudi tam je bilo obrazov, ki smo jih srečali v Avstraliji. Prav tako je bilo več snidenj s Slovenci še po drugih krajih, ki smo se spoznali v Avstraliji in z večino njih je ostala vez še nepretrgana.

Srečanja s sorodniki, prijatelji, znanci ali z nekom le prvič, so pustila vtise, ki jih bo spomin hranil kot lepe nepozabne trenutke. Ker pa nam je Bog podaril spomin, je tem lepše, če se z nekom deli.

Ivan Lapuh, Hampton Park VIC

Lidija, Mimica in Ivan Lapuh s sestrama Pavlo in Maksimiljano v Slovenski Bistrici. Ivan je fotografiral.

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

VSTOPILI SMO v novo leto Gospodovo. V našem Merrylandsu, doma in drugod je vedno kaj novega. Začeli smo leto Svetega pisma, potem je jubilejno leto ob 100-letnici kronanja Marije Pomagaj. Zamenjali smo slovenske tolarje v evre in še kaj. Le od našega zadnjega javljanja je že nekaj časa. Pa poglejmo.

OB KONCU CERKVENEGA LETA smo napolnili avtobus in bili dobra družba romarjev v Penrose Park za praznik zavetnice – čenstohovske ali jasnogorske Matere Božje. Pridružili so se tudi rojaki iz Canberre in Wollongonga in spet smo bili velika slovenska družina pri evharistiji, prigrizku v gozdičku in pri naši kapelici.

ADVENT – čas priprave in pričakovanja Gospoda je bil letos najkrajši, vendar nič manj doživet. Devetdnevnico v čast Brezmadežni smo darovali za zdravje p. Cirila. Mnogi sprašujete zanj, vsi pa mu želimo, da bi dobro prestal operacijo in uspešno okreval!

NA PRVI ČETRTEK v decembru, dan pred praznikom Brezmadežne, je naša molitvena skupina Srca Jezusovega pripravila srečanje bolnikov in upokojencev: Med sv. mašo sva patra podelila bolniško maziljenje, naše pridne kuharice – vodila jih je Justi Ribič - so skuhale res odlično! Hvala vsem, ki ste poskrbeli za spremstvo in prevoz!

MIKLAVŽ tudi letos ni pozabil na brate in sestre pod zvonom Sv. Rafaela. Otroci Slomškove šole, učiteljice in starši so nastopili v kulturnem programu ob koncu sv. maše na 1. adventno nedeljo. Spremljala jih je naša organistinja Carmen Fuderanan. Kot Miklavž je nastopil naš pevec Jože Urbas, ki še vedno pri sv. mašah ob sobotah zvečer vodi ljudsko petje in je res - "zažgal", ko je navdušeno zapel uvodno povabilo. Za angele in parklje je poskrbela družina Lukežič – Karli in sin Dejan sta bila parklja, hči Mateja in mami Donna pa angela. V še enega angela pa se je oblekla naša zvesta pomočnica Sonja Fisher. Vsi so zares navdušili navzoče, ki jih je bilo veliko.

Božična devetdnevnica je bila manj obiskana kot leto poprej (razen v četrtek in obe nedelji), vendar smo vseeno zapeli iz srca "Kralja, ki prihaja". - December tukaj ni bil prevroč, ko marsikje vročina, suša in požari ne prizanašajo. Pred praznikom Gospodovega rojstva je pošteno namočilo in za božič ni bilo prevroče in ne premrzlo, ravno prav.

BOŽIČ: Božično polnočnico smo obhajali v cerkvi, ki ste jo rojaki in prijatelji napolnili do zadnjega kotička. Mešani pevski zbor nas je uvedel v praznovanje z božičnico – kratkim koncertom starih božičnih pesmi in prepeval pri Božji službi. Pred mašo smo v procesiji Vesna Poch, naši ministranti, naši najmlajši v belih oblekah ter patra pristopili k oltarju. Vesna je položila Jezuščka v jaslice, ki jih je p. Darko blagoslovil, nato smo zapeli Sveto noč in začeli sv. mašo.

Prva delovna skupina gospodinj: Kristina Car, Angela Rožanc, Marija Matešič, Zinka Percan in Vilma Kobal.

Tone Špiclin s sodelavkama pri zlaganju Rafaela.

P. Valerijan je na sveti večer ob 8.00 maševal v Figtreeju, kjer se je zbralo 83 rojakov, morda še kakšen več. Obisk je bil zadovoljiv tudi pri dopoldanskih sv. mašah pri Sv. Rafaelu ob 8.00 in 9.30. Marsikomu ti dve sv. maši prideta prav, če ne more k polnočnici. P. Darko je maševal tudi za italijansko skupnost v sosednji župnijski cerkvi sv. Marjete Alakok, zbralo se jih je skoraj 80, zvečer pa za slovensko občestvo v Canberri, kjer nas je bilo 42. Na praznik sv. Štefana je p. Valerijan maševal v Hamiltonu – Newcastlu. P. Darko je za praznik Gospodovega razglašenja obiskal rojake v Queenslandu.

NA ŠTEFANOVANJU se nas je zbralo kakih 70. V programu smo zapeli našo himno Zdravljico, spregovoril je častni generalni konzul RS g. Fredi Brežnik, p. Darko pa je voščil rojakom in povabil, da smo nazdravili in zapeli skupaj. Ansambla nismo imeli, smo se pa zato kaj več pogovorili, zaplesali ob glasbi na kasetah in še sami zapeli nekaj pesmi.

PO KONČANIH BOŽIČNIH OBISKIH smo se obiskali še bratje frančiškani med seboj. Prvi teden novega leta so prišli na obisk p. Ciril iz Melbourna ter iz Slovenije p. Mihael S. Vovk in br. Leon Rupnik (brat p. Filipa), oba z Brezij. Naslednji teden, 9. in 10.1., smo vsi skupaj obiskali p. Janeza v Adelaide. Obhajali smo skupno evharistijo, najprej pri sestrah redovnicah in ostarelih, ki jih oskrbujejo, nato še skupaj z rojaki v naši cerkvi svete Družine in bili deležni skupnega obeda v dvorani. – Bog povrni p. Janezu in rojakom za gostoljubje in velikodušnost!

V JANUARJU se nam je po dolgem času pridružil pri nedeljskih bogoslužjih naš duhovnik rojak **EDVARD SEDEVČIČ.** Njegovi starši so doma v Banjšicah, Edvard je rojen že v Avstraliji. Po več letih župniške službe ima sedaj dopust. Ker bova patra nadomeščala p. Cirila v Melbournu, bo rad priskočil na pomoč, dokler ne bo nastavljen na novo delovno mesto. Na četrto nedeljo v januarju bo vodil družinsko nedeljsko sv. mašo in pridigal.

NA DRUGO NEDELJO V JANUARJU smo obhajali 34. obletnico blagoslova naše cerkve. Somaševali smo vsi trije – oba patra in g. Edvard. Veseli smo bili dobre družbe in potem na Društvu dobrega obeda in malo manjše družbe. – Naše veselje pa je popoldne skalil neljub dogodek. Obiskali so nas namreč vlomilci, ki so poškodovali vhodna vrata v zgornje prostore in pri zakristiji, odlomili ključavnici in eno zvili. Iz sefa (ki se tisto nedeljo ni dal zakleniti) so odnesli torbo z nedeljsko nabirko in v veži cerkve pobrali bankovce v nabiralniku za tisk. (Kovanci so pretežki za žepe in so ostali doma.) Poklicali smo policijo in preiskava teče. Ivan Brcar je naredil nova vrata in vstavil ključavnice v zgornjih prostorih. Bog mu povrni! Vse člane skupnosti opozarjamo in prosimo: pazimo nase, drug na drugega in na stvari, zlasti pa, če opazite kakšen sumljiv obraz ali bi kdo kaj vedel o vlomilcih, nam takoj naznanite!

P. VALERIJAN se zahvaljuje za čestitke in razne pozornosti ob 81. rojstnem dnevu, oba patra pa za božična voščila, molitve in darove.

Od ponedeljka, 12.2., bo p. Valerijan v Melbournu nadomeščal p. Cirila v času operacije in okrevanja. Pater Ciril bo operiran 14.2. Spremljajmo ga v svojih molitvah! ***p. Darko in p. Valerijan***

Danica Petrič in njene sodelavke, ki že leta organizirajo četrtkove molitve in kosila za bolnike in upokojence.

Še iz Merrylandsa

V naši skupnosti se vedno kaj novega dogaja. V mesecu decembru smo imeli najprej božično kosilo za upokojence in bolnike, ki ga je kot vedno pripravila molitvena skupina Srca Jezusovega. V cerkvi najprej molimo rožni venec, nato je služba Božja za navzoče bolnike in upokojence, nakar sledi dobro domače kosilo v dvorani verskega središča. Danica Petrič in njene sodelavke, ki že leta organizirajo četrtkove molitve in kosila za bolnike in upokojence, so tudi tokrat pripravile zelo uspešno srečanje. V tej skupini so poleg Danice Petrič še glavna kuharica Justi Ribič, Marija Nemeš, Vilma Kobal, Zora Johnson, Emilija Rutar, Sonja Fišer in Zinka Percan. Na žalost še vedno veliko ljudi misli, da so še premladi za taka srečanja, čeprav nas je večina v naši skupnosti že upokojena ali pa vsaj prav blizu starosti, ko bodo upokojeni. Zelo lepo je, da se najdejo ljudje, ki poskrbijo, da se taki med nami, ki ne vozijo več ali nimajo avtomobila, vseeno lahko udeležijo takih srečanj s tem, da jih pridejo iskat na dom in jih pripeljejo v versko središče na srečanje in potem nazaj domov. Kako lepo bi bilo, če bi bilo več takih.

Romanje v Penrose Park

Ob prazniku čenstohovske Matere Božje so se verniki iz verskega središča Merrylands in drugih slovenskih središč napotili na romanje v Penrose Park, da bi hkrati proslavili tudi obletnico dneva, ko je bila tam blagoslovljena slovenska kapelica. Marjan Cesar, ki običajno prevaža Slovence iz verskega središča Merrylands, nam je organiziral avtobus in prav hitro smo ga napolnili do zadnjega sedeža. Nekateri so celo pripeljali z lastnimi avtomobili, tako, da se je zbrala kar lepa množica vernikov, Slovencev in drugih narodov. Službo Božjo je vodil msgr. Peter Ingham, škof iz Wollongonga, somaševali pa so zbrani duhovniki iz pavlinskega samostana, p. Valerijan, p. Darko in še več drugih duhovnikov. Po maši in piknik kosilu smo se odpravili peš na ogled mednarodnih kapelic in se ustavili ob slovenski kapelici, posvečeni blaženemu slovenskemu škofu Antonu Martinu Slomšku, kjer smo zmolili rožni venec in nato obiskali še votlino lurške Matere Božje v gozdiču. Čeprav nas je mučila prava avstralska vročina, smo se vrnili domov prav dobre volje in zadovoljni, da smo skupno preživeli lep dan.

Zlaganje »Rafaela«

Na vrsto je prišlo tudi tiskanje in zlaganje »Rafaela«, ki izide dvakrat na leto. Za tiste, ki ne veste, kaj je »Rafael«, lahko povemo, da je »RAFAEL« glasilo slovenske cerkve ter verskega in kulturnega središča sv. Rafaela v Sydneyu - Merrylandsu in povezuje naše rojake v Sydneyu ter drugod v NSW, v ACT, WA in QLD, kamor odhajajo duhovniki iz Verskega središča Merrylands obhajat bogoslužje za slovenske rojake.

Na začetku je list izhajal štirikrat letno, kasneje trikrat, danes pa zaradi sorazmerno majhne naklade /1.400 izvodov/ in drage poštnine izhaja dvakrat na leto. List prejemajo rojaki po vsej širni Avstraliji in tudi v Slovenijo pošljemo nekaj izvodov. Navadno je priložena rumena kuvertica z napisom »Moj dar slovenski cerkvi«, s katero vernike prijazno opozorimo na potrebe naše cerkve in misijona.

Rafael je delo neštetih rok. Začel je p.Valerijan, pri urejanju so mu pomagali še drugi patri in sestre in mnogi naši ljudje, ki radi pridejo zlagat in opremljat list, preden ga odpeljemo na pošto. V zadnjem času urejajo list pater Darko Žnidaršič, p. Valerijan Jenko in Uroš Ergaver, ki list oblikuje, sestavi in natiska. Potem ga zložimo, naslovimo ovitke, priložimo kuvertice in odpeljemo na pošto. Takrat se nas vedno zbere presenetljivo število prostovoljcev. Saj stari slovenski rek pravi: Veliko rok napravi delo lahko!

Štefanovo

Malo je praznikov, ki združujejo cerkveni in državni praznik hkrati, kot je to Štefanovo, saj združuje praznik sv. Štefana s praznovanjem dneva, ko se je slovenski narod odločil za neodvisno državo. Častni generalni konzul Republike Slovenije za NSW g. Alfred Brežnik je v svojem govoru poudaril dosežke naše mlade države v zadnjih letih, odkar je dosegla neodvisnost. Prva delovna skupina gospodinj je pripravila dobro domačo večerjo, imeli smo zelo bogato loterijo in tudi zaplesali smo ob zvokih glasbenih trakov, potem ko zaradi neljube zmešnjave muzikantov ni bilo, zato pa smo imeli več časa za pogovor in celo zapeli smo, tako kot v dobrih starih časih, ko so bila naša združevanja čas za pogovor in veselje, tako, da smo vsi preživeli prav prijeten večer.

Martha Magajna

NAŠI POKOJNI:

Dne 1.12.2006 je na svojem domu v Tempe, NSW, umrl **ALOJZ ROSIČ.** Njegovi podatki še niso na razpolago, objavljeni bodo, ko jih dobimo.

Dne 15.12.2006 je v bolnišnici v Liverpoolu umrla **FRANČIŠKA LENKIČ, roj. GORJUP.** Rodila se je 24.10.1924 v vasi Srednje pri Gorici. Poročila se je z Mirkom Lenkičem, ki živi v Sydneyu in je po rodu iz Breginja, 4.9.1949 v Trstu. Naslednje leto sta prišla v Avstralijo (12.5.1950). Lani septembra jo je zadela kap in je bila v domu starejših v Penbroke Lodge, Minto, NSW. Pokojnica zapušča moža Mirka, sinova Alda in Maria, hčerko Silvano, poročeno Strom, in svojo sestro Olgo, poročeno Čebokli. Pogrebno mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 20.12., nato je bila upepeljena v Pinegrove krematoriju.

Na 3. adventno nedeljo popoldne, 17.12.2006, je na svojem domu v Auburnu umrl **ŠTEFAN TOMAŽIČ.** Rojen je bil 4.12.1936 v vasi Nova Lipa, župnija Vinica v Beli krajini. Po poklicu je bil skladiščnik. Bil je samski. Zapušča sestro Marico in brata Janeza in teto Marico, v domovini pa brata Mirka in sestro Anico. Pogrebno mašo smo obhajali v petek, 22.12.2006 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo se od njega poslovili na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

Dne 20.12.2006 je v Corrimalu, NSW, umrl **MILAN HAUPTMAN.** Rojen je bil v Trbovljah 25.4.1940 kot sin Franca in Ernestine, rojene Žunk. V Trbovljah je obiskoval šole in bil zaposlen kot rudar do odhoda v Avstralijo. Zapušča hčerki Mileno in Tatjano ter sina Milana. – Pogrebne molitve je opravil p. Valerijan v kapeli pogrebnega podjetja Hansom & Cole v Bulliju v četrtek, 28.12.2006. Pozneje je bil upepeljen v krematoriju Lakeside.

V četrtek, 28.12.2006, je v domu starejših v Campsie-u umrla **SILVIJA ŠAULE, roj. SAMSA.** Rojena je bila na Veliki Pristavi pri Pivki 11.8.1928 kot hčerka Franca in Frančiške, rojene Lenarčič. V Avstralijo je prišla leta 1955. Naslednje leto sta se v Paddingtonu poročila s Štefanom Šaulejem, ki je doma iz Grgarja. Najprej sta opravljala razna dela, ki so jih določile imigracijske oblasti. Silvija je varovala majhne otroke, Štefan je delal v tovarni. Rodila sta se jima otroka, ena hčerka pa je umrla kmalu po rojstvu. Lepo sta skrbela za družino in sta rada prihajala k slovenski sv. maši, dokler jima je zdravje dopuščalo, in rada sodelovala pri naših delih in projektih za našo cerkev, središče in dvorano. Štefan je že nekaj let v domu počitka, v zadnjem času se mu je pridružila tudi žena. - Silvija zapušča sina Franka in hčer Suzano, ki je poročena z Mihaelom Raadom, vnuke Raymonda, Waffy, Maree, Stephanie in Matthewa, prav tako rodno sestro Štefko, poročeno Zore, ki tudi živi v Avstraliji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi Sv. Rafaela v sredo, 3.1.2007, pokopana je bila v grobu svoje hčerke v Rookwoodu.

V četrtek, 4.1. 2007, je v bolnišnici St. Joseph v Auburnu umrl **IVAN CENČIČ.** Rojen je bil 19.12.1927 v Borjani pri Kobaridu staršema Ivanu in Tereziji, rojeni Špolad. V Avstralijo je prišel 1949 in je bil zaposlen v Oberonu, Warragambi in v tovarni Yennora Tubemaker do upokojitve. Leta 1963 sta se v Paddingtonu poročila z Boženo Šutić, ki je doma iz Dalmacije. Rodila sta se jima sinova Branko in Niko. Poleg žene in otrok zapušča sestro Irmo, ki živi v Trstu. Sestra Angela, poročena Orsini, je umrla lani 29.6. Bolan je bil samo 4 mesece. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 9.1.2007, nato je bil pokopan na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V sredo, 17.1.2007, je v starostnem domu v Yagooni umrl **PAVEL BARBA**. Rojen je bil 1.8.1930 v vasi Podbeže pri Ilirski Bistrici staršema Antonu in Ani, rojeni Možina. V družini je bilo 6 otrok. V Avstralijo je prišel leta 1953. Najprej je opravljal razna dela v Queenslandu, nato je prišel v Sydney in bil do upokojitve zaposlen pri gradnji jeza v Warragambi. Poročil se je s Hermino Penko iz Narina pri Pivki leta 1958 v cerkvi sv. Patricka v Sydneyu – Church Hill. Poroki je prisostvoval duhovnik dr. Ivan Mikula. Slovenijo je zadnjič obiskal leta 1980. - Dvakrat ga je zadela kap, nato je zbolel še za limfnim rakom. Zdravil se je v bolnišnici v Bankstownu, zadnje tedne pa je bil v domu počitka v Yagooni, kjer je prejel zakramente za umirajoče. Poleg žene Hermine zapušča sina Petra, hčerko Irmo in 3 vnuke. Njegovi bratje in sestre so že vsi pokojni. – Pogrebni obred je bil 23.1.2007 v kapeli krematorija v Rookwodu, kjer je bil potem upepeljen.

Vsi naši pokojni naj po Božjem usmiljenju počivajo v miru! ***p. Darko in p. Valerijan***

NAPOVEDNI KOLEDAR

GARAGE SALE - PRODAJA PREDMETOV bo na našem dvorišču v soboto, 10.2., dopoldne. Stojnica v Merrylandsu pa v petek, 23.2.

V FEBRUARJU začenjamo spet Slomškovo šolo slovenskega jezika. Starše vabimo, da prijavijo otroke za pripravo na prvo sv. obhajilo (starost 8 let in starejši) in na sv. birmo (12. leto starosti in starejši). Glede na to, koliko se jih bo prijavilo, bomo načrtovali naprej.

PUSTNI PIKNIK bo v našem središču v nedeljo, 18.2. po sv. maši. Za postrežbo skrbi I. delovna skupina.

NA PEPELNICO, 21.2., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer, pri obeh bo blagoslov pepela in pepeljenje.

FIGTREE – WOLLONGONG
Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu: 11. in 25.2., 11. in 25.3.. V aprilu: na cvetno nedeljo, 1.4., na veliko noč, 8.4., in potem v nedeljo, 22.4., vedno ob 5.00 popoldne.
Na 1. postno nedeljo, 25.2., bo pri sv. maši tudi blagoslov pepela in pepeljenje.
Na veliki petek, 6.4., bodo obredi Gospodovega trpljenja ob 7.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN
Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 18.2., 18.3.
V aprilu bo sv. maša na veliko noč, 8.4. (druga nedelja v mesecu), ob 6.00 zvečer in blagoslov velikonočnih jedil. Naslednjo nedeljo, 15.4., ne bo sv. maše.

NEWCASTLE – HAMILTON
Sv. maša bo na 2. velikonočno – belo nedeljo, 15.4., ob 6.00 zvečer in potem spet redno 5. nedeljo v mesecu, 29.4., ob 6.00 zvečer.

KRST: SELINA NATALIE PIRJEVEC HERDMAN, rojena 31.10.1985, 6 Stuart Street, Canley Vale, NSW. Oče Zoran Pirjevec, mati Margaret, rojena Herdman. Botra sta bila Bruno Aquilante in Mara Scotton. – Merrylands, 7.1.2007.

Zgodba Fr. Edvarda Sedevčiča

Božja Previdnost deluje na čudovite načine in včasih se nas dotakne osebno, ko ne pričakujemo, saj pogosto ne mislimo dovolj na to, kako blizu in globoko v nas je Gospod. V naslednji zgodbi Vam bom povedal, kako se me je dotaknila Božja roka in mi podarila trenutek milosti, ki ga ne bom nikoli pozabil.
Pred 40 leti sem bil posvečen za duhovnika v katedrali St. Mary's v Sydneyu. Rojen sem bil v Avstraliji, vendar so moji starši slovenskega rodu, zato sem teden kasneje s pomočjo patra Valerijana Jenka ponovil novo mašo v slovenskem jeziku v cerkvi sv. Antona v Paddingtonu. Nisem pa vedel, da je p. Valerijan o tem obvestil tudi gospoda Martina Pavlina, župnika v farni cerkvi v Banjščicah, kjer sta bila rojena in sta zrasla moj oče Lojze in mati Ida. V vseh letih, ko sem kot župnik deloval v neštetih avstralskih župnijah, nisem nikoli obiskal domovine svojih staršev, vse do lanskega oktobra, ko sem pospremil svojo mater na obisk v domovino. Potem, ko smo se srečali s številnimi sorodniki, sva obiskala župnijo Banjščice in malo vasico Breg, kjer je bila mati rojena, ter bližnjo vas Trušnje, kjer je obiskovala šolo in cerkev. Obisk teh krajev je bil zame globoko čustveno doživetje.
Na začetku sem omenil, kako čudovita so Božja pota. Ko sva z mamo obiskala Trušnje, je bila cerkev odprta in v klopi je sedel star možiček v črnem. Po obleki se mi je zdelo, da je verjetno duhovnik in poklical sem mamo, da bi govorila z njim, saj sem sam pozabil skoraj vse, kar sem kdaj znal slovenščine. Na veliko presenečenje je bil ravno tisti duhovnik, g. Martin Pavlin, ki je pred 40 leti oznanil v cerkvi, da je Gospod poklical potomca ljudi iz njihove fare k delu v Njegov vinograd v daljni Avstraliji. Pri 80 letih starosti se je nameraval upokojiti in zapustiti župnijo v nekaj tednih.
Povabil me je, naj pridem naslednjo nedeljo in bova skupaj slavila sveto mašo v cerkvi mojih staršev. Prav z veseljem sem se odzval. Nisem pa pričakoval, da se bo naslednjo nedeljo zbrala vsa fara in s pravo slovensko gostoljubnostjo pripravila množično slavje na čast moji materi in seveda tudi meni.
Večno bom hvaležen Bogu, da mi je v svoji dobroti in previdnosti dal, da sem obiskal to prečudovito deželo in se srečal po vseh teh letih prav s tem čudovitim duhovnikom, s katerim bi se skoraj zgrešila, če bi naju z mamo pot pripeljala tja dva tedna kasneje.

Zapisala Martha Magajna,
prevedel p. Darko

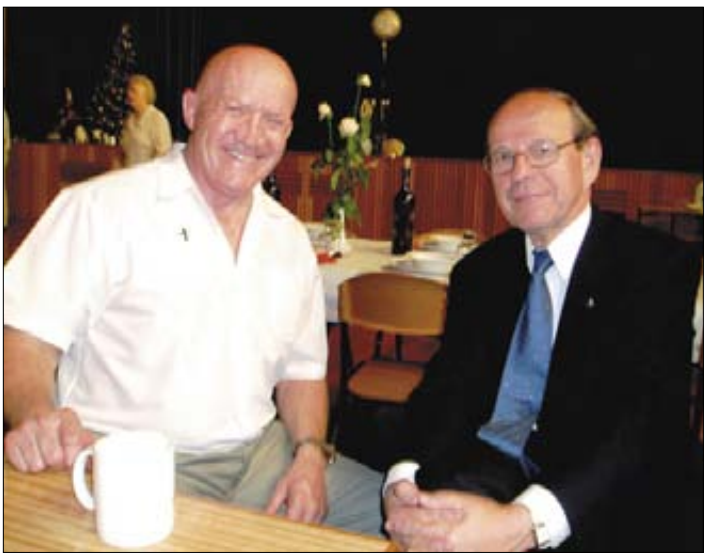

Duhovnik Edvard Sedevčič in g. Fredi Brežnik.

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

piše Martha Magajna

MIKLAVŽEVO

Po dobri stari slovenski tradiciji je bilo tudi tokrat v našem klubu miklavževanje s plesom in obdaritvijo otrok. Za ples je igral ansambel »The Masters«, ki zna zaigrati vse, kar hočete, od znanih slovenskih melodij, pa do poskočnic drugih narodov. Otroci so se igrali na dvorišču in čakali prihod sv. Miklavža, ki bo v spremstvu angelov in črnih parkljev prinesel darove. Tudi nekateri odrasli so bili dovolj pridni, da je Miklavž tudi njih obdaril; med njimi tudi novega odpravnika poslov Veleposlaništva Republike Slovenije, g. Gregorja Kozovinca, ki je s častnim generalnim konzulom Republike Slovenije, g. Alfredom Brežnikom, obiskal naš klub. Tudi njega je Miklavž poklical k sebi in ga malo povprašal, če je zaslužil Miklavžev dar.

Odpravnik poslov Veleposlaništva RS g. Gregor Kozovinc je tudi dobil darilo.

BOŽIČNI DAN IN SILVESTROVO

V klubu Panthers-Triglav smo proslavili božični dan s tradicionalno pojedino v avstralskem stilu, ko se na pogrnjenih mizah vrstijo morske specialitete, raznovrstne solate in sadje, poleg božičnih jedil, kot smo jih navajeni v Evropi, kot so pečeni puran, šunke, vroče priloge in zelenjava, da o tortah in pecivu sploh ne govorimo.

Dvorana je bila nabito polna gostov, ki so pridno posegali po dobrotah in si polnili krožnike. Najbolj popularne so bile kot vedno morske specialitete, različne vrste rakov, školjk, papirno tenke rezine prekajenih rib z množico solat, o katerih včasih niti slišali še nismo. Zalito z dobro kapljico je vse skupaj spravilo praznujoče družine v resnično praznično razpoloženje.

Enaka pojedina je bila pripravljena tudi za Silvestrovo. Večerjo je spremljala tudi popularna glasba ansambla »The Masters«, ki nas popeljala na plesišče. Večer je popestril tudi čarovnik, ki nam je pokazal veliko zabavnih trikov, o polnoči pa smo nazdravili novemu letu 2007, naj nam bo polno zdravja, veselja in uspeha!

Tudi p. Darko in p. Valerijan sta bila med gosti na božični dan.

Zakonci Černko in Plohl so skupaj slavili Silvestrovo.

ČEŠNJE V DECEMBRU

Slovenci smo delaven narod in med nami je zelo veliko takih, ki so preživeli vse življenje na delu in nikoli niso utegnili pogledati več kot nekaj kilometrov daleč od doma. Sedaj, ko nas je večina upokojencev, imamo vsi končno dovolj časa za šport, izlete in druge zanimive stvari.

Marija Ritlop s češnjami.

Vsako leto decembra gremo nabirat češnje v Orange. Težko je najti kaj slajšega, kot so sveže češnje z drevesa. Dolgotrajna suša je precej zmanjšala letošnjo letino češenj in ko smo se malo pred božičnimi prazniki odpravljali na pot preko Blue Mountains, smo se bali, da češenj ne bo. Imeli pa smo srečo, da je imel sadovnjak, kamor smo bili namenjeni, dobro zalogo vode in češnje so bile sveže in obilne. Nabrali smo jih polna vedra in se nato napotili v prijeten, hladen klub na kosilo. Celo vreme je bilo prijazno in ne preveč vroče, pravi narobe svet za Avstralijo, ko človek okrog božiča pričakuje vročino.

Na naslednje potovanje pojdemo prve dni februarja, ko nas bo pot zanesla na morje, na »South Coast«, kar bo prav gotovo drugače od hribov in sadovnjakov. V mesecu marcu pa nameravamo obiskati Penrose Park, kjer je med kapelicami vseh narodov tudi slovenska kapelica, ki je mnogi še niso videli. Od tam gremo na kosilo k slapovom Fitzroy Falls in na vinsko pokušnjo v bližnji vinograd, kakor se Slovencem spodobi.

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEV POKAL 2006

Balinarsko tekmovanje za Cankarjev pokal, ki poteka vsako leto na baliniščih kluba Panthers–Triglav v decembru, je bilo tokrat prav bogato obiskano s strani slovenskih klubov NSW. Udeležili so se ga poleg domačih triglavskih balinarjev tudi športniki iz Slovenskega društva Sydney, Planice - Wollongonga in celo precej bolj oddaljenega Slovensko-avstralskega kluba Canberra. V večini naših klubov se v današnjih časih balina samo popoldne, saj smo skoraj vsi že v zrelih letih, ko človeku zmanjka energije že po nekaj urah malo bolj napornega dela. Za večja medklubska tekmovanja, ki potekajo po cel dan, se ponavadi prijavijo ljudje, ki zmorejo malo večje napore, ostali pa rajši sedijo ob strani in spodbujajo svoje prijatelje, ki se trudijo na baliniščih. Pokrovitelji tekmovanja so bili trije balinarji, ki v mesecu decembru slavijo rojstni dan: Frank Šajn, Rudi Gerdevič in Rafael Zadel. Kadar se prijavi večje število tekmovalcev, se ponavadi igra v četvorkah in tako je bilo tudi letos. Sestav moštev smo določili z žrebanjem, tako, da se ljudje bolj pomešajo med seboj in se tudi bolje spoznajo. Na koncu so se štiri najboljša moštva pomerila med seboj za prvo, drugo, tretje in četrto mesto. Zmagovalno ekipo so sestavljali: Marija Komel iz Planice Wollongong, Franc Čulek iz Slovensko-avstralskega društva Canberra in Marija Krančič ter Tone Uršič iz kluba Panthers-Triglav. Lepe denarne nagrade je podelil predsednik kluba Panthers-Triglav ob skupni večerji z domačim pršutom. Dobre volje smo se razšli z dogovorom, da se vidimo ponovno v začetku februarja pri tekmovanju za Cankarjev pokal pri Slovenskem društvu Sydney, potem pa konec februarja v domu

Pokrovitelji tekmovanja: Frank Šajn, Rudi Gerdevič in Rafael Zadel.

Slovensko-avstralskega društva v Canberri.
Medtem pa Triglavski balinarji balinajo vsako sredo popoldne in vsako nedeljo, razen kadar je kaj bolj pomembnega na programu, kot je na primer koncert ali ples, ko želijo naše žene svoje može zraven sebe na plesišču in ne na baliniščih.

Prešernov dan

Slovenci proslavljamo vsako leto 8. februarja Prešernov dan, ki je postal Slovenski kulturni praznik, na dan obletnice smrti našega največjega pesnika,.
V Slovenskem društvu Sydney, ki ga krasi kip Franceta Prešerna, delo slovenskega kiparja Zdenka Kalina, vsako leto še posebno svečano praznujejo Prešernov dan, s kulturno proslavo pa tudi z medklubskim balinarskim tekmovanjem za Prešernov pokal.
Na letošnjem tekmovanju so sodelovali balinarji iz slovenskih klubov iz Canberre, Wollongonga, Slovenskega društva Sydney in Panthers - Triglav. Zbralo se je kar lepo število tekmovalcev in zmagovalno prvo mesto si je priborila mešana četvorka, sestavljena iz balinarjev: Marija Krančič in Emil Hrvatin, oba iz Kluba Panthers - Triglav, Jože Novak iz kluba Planica Wollongong in Slavko Prinčič iz Slovenskega društva Sydney..

Zmagovalci so bili: Tone Uršič in Maria Krančič iz kluba Panthers-Triglav, Marija Komel iz kluba Planica - Wollongong in Franc Čulek iz Slovensko-avstralskega kluba Canberra.

Predsednik SDS Ivan Gerič je podaril lepe nagrade zmagoviti ekipi. Od leve na desno: Marija Krančič. Jože Novak, Slavko Prinčič, Emil Hrvatin in Ivan Gerič.

Na prvo nedeljo v februarju, 4.2.2007, sta pri sv. maši prazovala zlati jubilej zakonca ŠTEFAN IN ANA ŠERNEK, rojena KOREN. Štefan je doma iz Črenšovec, Ana iz Srednje Bistrice. Poročila sta se 2.2.1957 v Astnu (Asten) pri Linzu v Avstriji. Še isto leto, 25.5., sta prišla v Avstralijo. Najprej sta bivala 4 tedne v kampu Greta, nato so ju premestili v Cronalo, kjer sta bila leto in pol. Štefan je delal kot mizar. Kmalu sta kupila hišo v Sutherlandu, tam sta zgradila garažo in kasneje novo hišo. Imata sina Štefana ml., hčer Brigito in tri vnuke. Štefan ima doma še 3 brate in sestro, Ana pa brata in sestro. Štefan je bil deset let predsednik Slovenskega društva Sydney, najprej v Horsley Parku, potem je vodil gradnjo sedanjega doma društva v Wetheril Parku pred dvajsetimi leti. Žena Ana je pridno pomagala in skrbela za kuhinjo in delavce. – Tudi v našem verskem središču in cerkvi sv. Rafaela sta vedno pomagala, kjer je bilo potrebno. Štefan je tudi pomagal pri gradnji naše cerkve in dvorane, izdelal je oltar in štiri dodatne klopi, omare v zakristiji in pisarni.
Zbrali smo se na Slovenskem društvu, kjer je p. Valerijan vodil slovesnost.

NAŠA SKUPNOST JIMA ISKRENO ČESTITA IN ŽELI ŠE VELIKO SREČNIH SKUPNIH DNI!

p. Darko in p. Valerijan

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

Oglašam se Vam z nekaterimi poletnimi novicami brisbanske slovenske skupnosti.

Začel bom z Miklavževanjem, ki je tukaj vedno dobro sprejeto s številno udeležbo mladih in seveda tudi ne tako mladih. Lani (2006) je prišel Miklavž med nas bolj zgodaj - na prvo nedeljo v decembru. Ravno takrat pa je bilo res toplo vreme in je bilo Miklavžu posebno vroče v njegovi obleki. Otroci so bili veseli darov, posebno pa še hladne pijače, ki se je v tem toplem podnebju še posebno prilegla. Miklavž je imel do sedaj največjo spremstvo angelčkov in seveda tudi parkeljna. **Prilagam fotografijo spremstva (*glej na strani 2, štev. 6)***.

Za božič se je vreme zelo obrnilo, saj je bilo za naše razmere hladno. Na praznik sv. Štefana nam naše društvo vedno pripravi štefanovanje, kjer imamo priliko za skupno praznično srečanje. Tudi za zadnji večer preteklega leta – silvestrovanje - je novi odbor društva pod vodstvom predsednika Franca Penka organiziral lep in vesel večer s petjem in plesom. Tone Brožič je s svojo harmoniko poskrbel za ples. Romano Bukarica in Luciano pa sta poskrbela za petje. Navzoči so bili zelo veseli, da so v tako lepem in veselem vzdušju domače družbe pričakali novo leto 2007.

Božični praznik je po navadi družinsko praznovanje. Preko božičnih voščil radi vključimo v to praznovanje vse prijatelje in sorodnike, da jim voščimo in zaželimo vsega dobrega. Ta lepa tradicija, ki je znana skoraj po vsem svetu, je po mnenju revije Nova Slovenija prišla po letu 1870 iz Avstrije. Torej smo tudi Slovenci (seveda takrat v okviru Avstrije) med prvimi, ki smo začeli te svetovno znane voščilnice. Danes številne božične in novoletne voščilnice krasijo skoraj vsak dom po širnem svetu.

Ob prazniku Treh Kraljev nas je obiskal pater Darko iz Sydneya. Najprej je maševal za rojake na Zlati obali v soboto zvečer, v nedeljo pa v dvorani društva Planinke. Letos smo pogrešali našega organista Staneta Sivca, ki se zaradi bolezni ni mogel udeležiti božične maše. Vse eno so božične pesmi vseh navzočih lepo odmevale in nam pričarale praznično vzdušje. Pater nam je govoril o božični zgodbi, o potrebni gostoljubnosti in težavah, ki jih je Sveta družina srečavala. Po dobrem kosilu, ki so nam ga pripravile odbornice društva Albina Vah in Slavka Maver, ***(glej fotografijo zgoraj levo)*** smo imeli lepo priliko za skupni pogovor, si izmenjali voščila in zaželeli drug drugemu srečno in uspeha polno novo leto.

Kmalu po kosilu pa se je pater poslovil, saj smo morali oditi v Buderim, kjer so patra pričakali rojaki sončne obale Sunshine Coasta. Tudi tam se je zbralo lepo število. Božične pesmi nam je že vnaprej pripravila in razmnožila Mirka Zavnik, tako, da smo lahko vsi korajžno sodelovali v skupnem petju. Po sveti maši pa smo se na verandi zbrali okoli obložene mize polnih dobrot, ki so jih prinesle tamkajšnje gospodinje. Franc Hartman pa nam je s svojo harmoniko zaigral nekaj domačih viž ***(fotografija spodaj).*** Skupno smo zapeli nekaj narodnih, kar nam je poživilo lep večer, da smo se vsi poslovili veselega srca. Naslednji dan je pater Darko obiskal rojake v domu ostarelih. Ogledala in sprehodila sva se po Mt. Mee pragozdu - Rainforest. Topla voda na otoku Bribie Island pa je izvabila patra tudi na redko priliko plavanja v morju tamkajšnje lepe plaže. V torek je pater Darko še daroval sveto mašo za tukajšnjo molitveno skupino Mt. Mee in Caboolture predno je odšel na letališče za polet proti Adelaidi.

Vsem lep pozdrav iz Kraljičine dežele.

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8346 9674
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@picknowl.com.au

PRVO adventno nedeljo je našo skupnost oziroma otroke obiskal Miklavž v spremstvu angela in seveda tudi rogatega ni manjkalo. Zadnje čase je kar težko najti Miklavža, nekateri se branijo, bolezen in leta... Lani smo potrkali na srce gospoda Ivana Legiša, najprej se je branil, končno je pristal. Izkazalo se je, da Ivan ni samo pesnik, temveč je odlično opravil vlogo Miklavža. Z očetovsko ljubeznijo je nagovoril vsakega otroka. Hvaležni smo mu, obenem pa smo zagotovljeni za letos. Ivan, hvala za Vašo velikodušnost in pripravljenost za slovensko skupnost. Veselje otrok se je nadaljevalo v naši dvoranici - otroci so bili postreženi s hot dogs in slaščicami.

Na drugo nedeljo v adventu smo se veselili z **NICHOLOM RUSHTONOM** in njegovimi dragimi starši, bratoma in botroma Jožetom in Marijo Vuzem. Pri sveti maši je prejel zakrament svete birme in prvič se je srečal z Jezusom pri prvem svetem obhajilu. Za njega je bil dan veselja, ki mu bo ostal v spominu vse življenje. Po maši so nas Marija in Jože Vuzem z družino pogostili. Nicholas, čestitke v imenu slovenske verske skupnosti, da bi ostal vedno zvest Bogu in, da bi bil Jezus sopotnik na tvoji življenjski poti!

V četrtek, 14. decembra 2006, je bilo božično srečanje za izseljenske duhovnike in pastoralne delavce. Naša skupnost, čeravno je majhna, je že četrtič gostila oziroma pripravila večerjo. Letos so jo pripravile Silva Šajn in Marija Vuzem s pomočnicama Anito Polažer in Nado Čargo; da pa ne bi kdo trpel žeje, je poskrbel John Stoiber. Za dobro voljo je poskrbel s kitaro in petjem ter imitacijo Sebastija (z veliko črno kodrasto lasuljo) madžarski duhovnik Laslo Horvat, kot angela sta asistirali Nada in Gabaska, ki je voditeljica urada za izseljenske duhovnike. Miklavž je prinesel za vsakega dar. (Vsi smo bili pridni in smo dobili darove). Ob dobri volje pa so se nekateri tudi zavrteli, da je bilo še bolj veselo in sproščeno. Vsem, ki

ste pomagali, da je bil sprejem in večer lep se v imenu vseh gostov lepo zahvalim, saj smo pokazali, kdo je slovenska skupnost, ki v gostoljubju prekaša vse ostale izseljenske skupnosti. Hvala vsem!

Za božič so našo cerkev krasile lepe in preproste jaslice. Za polnočnico so stregli pri sveti maši trije novi ministrantje, bratje Rushton: Mathew, Andrew in Nicholas. V procesiji za polnočnico je prinesla Jezusa in ga položila v jaslice Bianca Persico, za darovanje je zaigrala na flavto Chantel Zupančič, po obhajilu je zaigrala na flavto vnukinja Ane Likar, Natalie Barbiš iz Melbourna. Veseli smo, da se mladi lepo vključijo in sodelujejo pri mašah.

Praznik Svete Družine, zavetnikov našega misijona, smo obhajali na staro leto. Lani je minilo 35 let, ko je dobilo slovenske versko središče uradni naslov: SLOVENSKI KATOLIŠKI CENTER SVETE DRUŽINE. Pater Bazilij je zapisal v Misli: "Eden najlepših dni, kar hodim v Južno Avstralijo, je bil v torek po veliki noči 13. aprila. V naši slovenski kapelici sem prvič opravil sveto mašo. Dvanajst nas se je zbralo okrog preprostega oltarja ob sedmih zvečer, sveto daritev sem opravil Bogu v zahvalo in po namenih vseh dobrotnikov naše nove ustanove…« (Misli, maj 1971, stran 134). Pri sveti daritvi smo se Bogu zahvalili za vse duhovne darove, ki jih prejemamo v našem svetišču skozi vsa leta. Bogu hvaležni, da imamo svoje lastno svetišče, edina slovenska verska skupnost ima svojo cerkev, nobena druga katoliška skupnost nima svoje cerkve. Hrvatov je v Adelaidi in okolici šest tisoč in so imeli zlato priložnost, ko je bil v Adelaidi nadškof msgr. dr. Biović, po rodu Dalmatinec, vendar niso izkoristili priložnosti, da bi si postavili svoje svetišče. Pater Bazilij je bil edini, ki je zaprosil nadškofa Biovića za dovoljenje, da je uredil kapelo, v kateri je bilo tudi Najsvetejše, to je bilo pozneje podlaga, da je dal škof Kennedy dovoljenje za gradnjo cerkve, ki je posvečena v čast Sveti Družini. Po končani maši je bila pogostitev za vse in ker je bilo *vroče*, ni manjkala ledena kava.

Na novo leto smo se dopoldne zbrali k sveti maši za Božji blagoslov in Božje varstvo v letu 2007.

V torek, 9. januarja 2007, smo se v večernih urah zbrali na pobudo p. Cirila, provincialovega zastopnika, v našem verskem in kulturnem središču: Patri Valerijan, Ciril, Darko, Miha in brat Leon iz Slovenije. Čas za sestankovanje je bil zelo kratek. V sredo smo najprej odšli k malteškim sestram, ki vodijo dom za ostarele. Tam smo maševali; po maši so nas povabile na kavo in že smo hiteli v našo cerkev za sveto mašo ob 11. uri, po maši pa srečanje z rojaki in že nas je čakalo kosilo, ki ga je pripravila gospa Marija Vuzem. Ob pogovoru med kosilom je čas hitel. Po kosilu še kratek sestanek in že so morali patri Ciril, Valerijan in Darko odleteti z jeklenim ptičem za Melbourne in Sydney. Pater Miha in brat Leon sta še ostala dva dni v Adelaidi. Ogledali smo si Victor Harbour; na otok smo se slovesno peljali kar s konjem in se povzpeli na hrib, celo pingvinček se nam je pokazal, skrival se je pod skalo, seveda tudi živalski vrt je bil za naša obiskovalca zanimiv, dingoti in koale... Proti večeru smo se vračali nazaj v onesnaženo, v dim obdano Adelaido. V petek pa sta gosta odletela nazaj v Melbourne. Tako so minevali božični prazniki. Vsem hvala za sodelovanje in za darove verskemu in kulturnemu središču Svete Družine.

V ponedeljek, 15. januarja 2007, je umrl JOŽE SEVER. Rodil se je 27.2.1927 v vasi Krog v Prekmurju . Pred pogrebom je ležal v mrliški veži Peter Elberg, nato je bil pokopan na pokopališču Cheltenham, 19.1.2007. Naj počiva v miru Božjem! ***p. Janez***

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
Sts.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

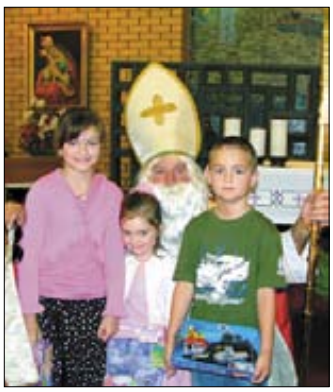

POLN MILOSTI je bil čas adventa, božiča in novega leta 2007, ki smo ga že kar pošteno »zagrizli«. Ko gledam nazaj v decembrske Misli, kjer je napovedano naše praznovanje, ugotavljam, koliko možnosti za lepo praznovanje in doživetje božične skrivnosti je imel slovenski človek v Viktoriji. Tudi to je del božičnega čudeža, Emanuela, Boga z nami in za nas.

MIKLAVŽ je zbral na prvo nedeljo v decembru 2006 okrog sebe veliko otrok in staršev. Fotografije najbolj zgovorno povedo o njihovi sreči in zadovoljstvu.

ADVENTNO ROMANJE je bilo v čudovitem dnevu k Marji Our Lady Star of the Sea v Inverloch (foto levo spodaj). Trije polni avtobusi so odpeljali iz Kew, četrti avtobus kluba Jadran se nam je pridružil na cilju. Rojaki z bližnjih naselij so se pripeljali s svojimi avtomobili: Nad dvesto rojakov je bilo pri romarski sveti maši, ki jo je daroval p. dr. Mihael S. Vovk z Brezij ob somaševanju p. Darka Žnidaršiča iz Sydneya in p. Cirila. Tista sobota, 9. decembra 2006, je bila sicer v znamenju požarov v severno-vzhodni Viktoriji ter nad 40 stopinj Celzija v Melbournu, ki smo jih sicer občutili šele ob povratku domov, kajti tam ob oceanu je bilo prav prijetno. Imeli smo tudi lep postanek v narodnem parku The Nobbies na otoku Phillip Islandu.

ZA BOŽIČNI PRAZNIK smo pripravili, tako kot vsako leto, vse za praznovanje na dvorišču pred lurško votlino: nakupili smo še nove stole, postavili jaslice z mnogimi lučkami.

Toda v času, ko vse govori o segrevanju Zemlje, smo imeli v Melbournu v polnem teku poletja pravo zimo, saj je na obronkih velemesta na Mt. Macedon ter na Dandenong Ranges zapadel sneg! To vreme je bilo pravi blagoslov za mnoge gasilce, ki so se spopadali z ognjenimi zublji po prostranstvih viktorijskih hribov, kjer je gorelo na sto tisoče hektarov gozdov. Požari so zajeli več kot milijon hektarov gozdov. Tako so na pomoč prihiteli tudi gasilci iz Nove Zelandije in Združenih držav Amerike. Veter je prinesel dim več sto kilometrov – vse do Sydneya in Melbourna. Zaradi slabega vremena smo imeli polnočnico in deseto mašo na božič v cerkvi. Pred polnočnico so mladi ob vodstvu Melisse Fistrič pripravili zelo lep, 45 minutni program v besedi in pesmi. Lepa priprava na samo polnočno mašo, pri kateri je prepeval mešani pevski zbor.

V času od 7. decembra 2006 do 15. januarja 2007 sta bila med nami p. dr. Mihael S. Vovk in frater Leon Rupnik z Brezij (fr. Leon je brat p. Filipa). Hvaležen sem sobratoma za bratsko pomoč v prazničnem obdobju. Misijonarka Marija pa je imela tudi za mesec dni pri sebi mamo in očeta ter nečakinjo s sinom. Tako je bila zbrana kar lepa družina.

Kmalu po novem letu smo se slovenski frančiškani srečali v Sydneyu, toda ker je manjkal p. Janez, smo v naslednjem tednu nadaljevali srečanje in delovni sestanek pri njem v Adelaidi. Letos bo zopet kapitelj slovenske frančiškanske province (tako je vsaka tri leta) in bratje smo izvolili p. Darka Žnidaršiča iz Sydneya, da bo naš delegat na kapitlju na Viču v Ljubljani od 18. do 21. aprila 2007. Tja moramo tudi poslati svoja poročila o delu ter načrte za naprej. Po kapitlju je namreč kapitularni kongres, ki na novo razporedi službe bratov.

Moj čas druženja z brati v Sydneyu in v Adelaidi je vedno prekinil pogreb v Melbournu. Toda, hvala Bogu, za vsako minuto, ki smo jo preživeli skupaj. Takšnih trenutkov je na žalost zaradi daljav in dela premalo, so pa še kako pomembni. To je namreč naša frančiškanska družina v Avstraliji: starosta p. Valerijan Jenko, p. Janez Tretjak, mladeniški p. Darko Žnidaršič in p. Ciril A. Božič. In tokrat še dva brata iz domovine: p. dr. Mihael S. Vovk in fr. Leon Rupnik. Bogastvo različnih let, izkušenj, krajev, ljudi – a eno v poklicanosti manjšega Frančiškovega brata. Prav o tem nam je v Sydneyu pripravil zanimive meditacije p. Mihael. Bogu hvala!

ZAHVALA vsem, s katerimi smo se v prazničnih dneh srečali in tistim, ki zaradi daljav niste mogli priti v Kew, ste pa poslali svojo čestitko in svoj božični dar. Prejeli smo 338 kuvertic s skupno vsoto $10,436. Vse Vaše darove skrbno uredijo

Nastopajoči na Prešernovi proslavi v Kew: Nejc in Renata Kodrič, Lojze Jerič, Ljubica Postružin, Ivan Lapuh, Draga Gelt.

Marija Oppelt Oppelli, Tone Brne in Ivan Trebše, Chris McKean pa vse vnese v računalnik, tako, da imamo sedaj dober pregled vseh darovalcev in darov za zadnjih šest let, od prej pa je vse v knjigah. Pater Bazilij je bil v teh stvareh neverjetno natančen. Tudi vse kuvertice so shranjene v arhivu. Oglasila se je že zavarovalnica in nam poslala račun za $5,856.60 za Composite Property Insurance in pa tudi obiskali so nas z zavarovalnice ter pripravili nov pregled zavarovanja Baragovega doma in cerkve, ki bo dražji za $1,557.55. Pa se še pogovarjamo o tem. Imamo dobra računovodja: dolgoletnega in zvestega g. Marka Zitterschlagerja ter sedaj že deset let skupaj z Markom g. Chrisa McKeana, ki pripravita finančno poročilo vsake tri mesece za davčni urad (GST).

V mesecu januarju 2007 smo imeli v Kew štiri pogrebe in dva krsta. Na zadnjo nedeljo v januarju je zadonela avstralska himna v pozdrav naši novi domovini, ki je dva dni prej obhajala svoj praznik Dan Avstralije.

STATISTIKA ZA LETO 2006:

V lanskem letu je **umrlo** v Viktoriji in na Tasmaniji **57 rojakov** ali ljudi, ki so bili povezani z našo skupnostjo: 30 moških in 27 žensk. **Zakrament sv. krsta** je v naši cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew **prejelo 29 otrok:** 15 deklic in 14 dečkov. Od 29 krstov sta bila dva krsta češka in dva slovaška. **Cerkvene poroke so bile tri.** V preteklem letu smo v Kew **podelili nekaj nad 18.600 svetih obhajil.**

Tudi v letu 2006 je v naši cerkvi zbiral k bogoslužju svoje rojake slovaški duhovnik g. Peter Vojtko. To se seveda pozna tudi v številu podeljenih obhajil. Sredi letošnjega januarja je g. Peter prevzel vodstvo župnije melbournskega okraja Yarraville, kjer živi tudi nekaj naših rojakov. Tam bo imel poleg skrbi za avstralsko župnijo tudi pastoralno skrb za svoje rojake.

Praznična je bila prva sobota v februarju, 3.2.2007: Obhajali smo namreč 15. obletnico doma matere Romane. Ob treh popoldne smo pričeli praznovanje s sveto mašo, ki jo je daroval msgr. dr. Stanislav Stolárik, pomožni škof iz Košic na Slovaškem, ob somaševanju g. Petra Vojtka in p. Cirila. Praznovanje, ki se je pričelo s sveto mašo, je bilo najprej zahvala Bogu za ta dom in v to zahvalo smo vpletli zahvale vsem dobrim ljudem - glej stran 36. Po maši je bil lep kulturni program, ki so ga pripravili zaupniki, stanovalci, tam zaposleni ter Helen Trinnick in Lenti Lenko, ki sta prostor napolnila s pesmijo. Še na nobenem praznovanju ni bilo toliko ljudi in pa tudi vsi predsedniki slovenskih društev ter Zveze. Škof mi je ob poznejših srečanjih večkrat dejal, da je bilo prav praznično. Več o domu pa lahko berete na straneh od 30 do 36.

Že naslednjo nedeljo, 4. februarja 2007, pa so ob glavnem vhodu pozdravljale tri zastave: avstralska, slovenska in evropska. Draga Gelt je pripravila lep in zanimiv kulturni program v počastitev slovenskega kulturnega praznika, Prešernovega dne. Tudi Božja beseda tiste nedelje nas je opominjala na moč besede. Po deseti maši je bil vpis v **SLOMŠKOVO ŠOLO.** Do sedaj je vpisanih enajst učencev. Ravnateljica šole je poklicna učiteljica Veronica Smrdel – Roberts, učiteljice pa so Metka McKean, Marija Anžič, Lidija Bratina in Renata Kodrič. Pouk bo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu od 11. do 13. ure.

V petek, 9. februarja 2007, smo imeli sejo pastoralnega sveta, ki je začrtal pastoralno delo za postni in velikonočni čas.

Drugo nedeljo v februarju, 11.2.2007, na praznik lurške Matere Božje, bo po maši letni občni zbor društva sv. Eme. Vsem članicam in članom kakor

Prijatelji, zbrani ob zlatoporočencih Ani in Stanku Lešnjak, 13.1.2007.

tudi sodelavcem iz različnih delovnih skupin **se zahvaljujemo** za delo v preteklem letu. Letos pa naj bi predstavnice vseh delovnih skupin stopile skupaj in oblikovale društvo. Na občnem zboru se bo začrtalo delo za letošnje leto. Bog lonaj že vnaprej vsem, ki ste in boste pripravljeni tudi na ta način služiti poslanstvu slovenskega katoliškega misijona v Melbournu. Več pa bomo lahko poročali v prihodnji številki Misli.

Na razpolago so šparovčki postne akcije Caritas Australia PROJECT COMPASSION. Post, dobrodelnost, solidarnost, molitev, dobra dela – vse to bogati našo postno pripravo na veliko noč.

PEPELNICA – začetek postnega časa je v sredo, 21. februarja 2007. KRIŽEV POT bo v postnem času vsak petek 10. uri in ob nedeljah pri obeh mašah.

POSTNO ROMANJE bo v Bacchus Marsh na hribček Ta Pinu v soboto, 24. marca 2007. Avtobus bo odpeljal iz Kew ob 9.00 dopoldne. Od tam bo pot vodila še v Geelong, ki postaja vse bolj lepo urejeno obmorsko mesto.

NA JADRANU bo sveta maša ob praznovanju sv. Jožefa v nedeljo, 4. marca 2007, ob 12.30.

GENERALNO ČIŠČENJE bo v soboto pred cvetno nedeljo, 31. marca. Po opravljenem delu bo BBQ kosilo.

CVETNA NEDELJA, 1. aprila 2007, z blagoslovom butaric in zelenja ob 8.00 in 10.00.

VELIKI TEDEN:

Veliki četrtek ob 7.00 zvečer. **Veliki petek** ob 3.00 popoldne.

Velika sobota – velikonočna vigilija, ob 7.00 zvečer.

VELIKA NOČ, 8. aprila 2007, druga nedelja v mesecu. Praznično bogoslužje bo v Kew ob 8. in 10. uri dopoldne.

SLOVENSKO BOGOSLUŽJE IN SPOVEDOVANJE PO DRUGIH KRAJIH:

GEELONG in ST. ALBANS imata redno slovensko bogoslužje vsako drugo nedeljo v mesecu – v Geelongu ob 11.30 dopoldne, v St. Albansu ob 5.00 popoldne. Spovedovanje v postnem času bo v Geelongu v sredo, 28. marca 2007, od 7.00 do 8.00 zvečer, v St. Albansu pa v četrtek, 29. marca 2007, od 5.00 do 6.00 zvečer.

MORWELL – vsako četrto nedeljo vsak drugi mesec: 25. februarja, 22. aprila, 24. junija, 26. avgusta, 28. oktobra ter 23. decembra – vedno ob 6.00 zvečer.

WODONGA – slovensko bogoslužje bo na belo nedeljo, prvo nedeljo po veliki noči, 15. aprila 2007, ob 7.00 zvečer.

SPOVEDOVANJE: SPRINGVALE v torek, 27. marca, od 5.00 do 6.00 zvečer; **ALTONA NORTH** v sredo, 28. marca 2007, od 4.30 do 6.00 zvečer.

POSTNI ČAS je vedno spokorni čas in letošnji bo zame, p. Cirila, še posebej pomemben, saj ga bom v glavnem preživel v bolniški postelji. V torek, 13. februarja 2007, me bodo sprejeli v Mercy Private Hospital v Melbournu (ko boste to brali, bo to že mimo) in naslednji dan me čaka operacija tri centimetre velikega tumorja v glavi, ki raste okrog slušnega živca (Acoustic Schwanoma). Hvaležen sem najprej prijatelju kirurgu dr. Branetu Brodniku, dr. Igorju Dražiču in zdravnikom v Splošni bolnišnici Jesenice, ki so ob CT slikanju glave zaradi polipov lani septembra odkrili tumor in mi svetovali nadaljnje korake; nato nevrokirurgu prof. dr. Romanu Bošnjaku, ki me je sprejel v ljubljanskem Kliničnem centru sredi noči v času svojega dežurstva in spremlja dogajanje ter seveda mnogim dobrim ljudem, ki so poskrbeli za vse te hitre intervencije. V Melbournu pa dolgujem zahvalo najprej medicinskemu znanstveniku g. Simonu Vogrinu, ki mi je pomagal pri začetnih preiskavah v St. Vincent's Hospital, nevrologu dr. Chrisu Plummerju, MRI oddelku, nevrokirurgoma, ki sta me pregledala ter me bosta operirala - dr. Peter McNeill in dr. Jack John Kennedy. Ker nisem imel privatnega zavarovanja, bi moral seveda dolgo čakati na operacijo. Toda g. Dimitri Lajovic iz Sydneya se je dogovoril z dr. McNeillom za privatno bolnišnico in dan operacije, od mene pa zahteval le, da tja nesem svojo glavo. Sem sprejel, čeprav bi kot frančiškan kar rad čakal v vrsti. Zdravniki so mi povedali, da bo operacija trajala šest ur, operirali bodo trije nevrokirurgi: dr. Peter McNeill, dr. Jack John Kennedy ter njihov asistent. Po, upajmo, uspešni operaciji bom v bolnišnici teden dni, šest tednov pa nato traja še okrevanje. Tudi o možnih posledicah sem bil seveda poučen. Potrebnega bo veliko počitka in miru. Telefoniral mi je škof dr. Hilton Deakin, odgovoren za nas, izseljenske duhovnike, in mi naročil, da se moram za okrevanje nekam umaknit. Isto mi svetujejo zdravniki, sobratje duhovniki in avstralski frančiškani, ki so mi ponudili svojo počitniško hišo. Pa bomo o tem odločali tedaj, ko bo za to čas. Hvaležen sem vsem, ki se me spominjate in molite za srečen izid operacije. Naj se zgodi, kakor je Božja volja! Hvala rojakom v Melbournu, pa g. Dimitriju Lajovicu, gospe

Saši in g. Dušanu Lajovic, g. Alfredu Brežniku, častnemu generalnemu konzulu RS za NSW in njegovi družini, sinu Afredu in njegovi družini ter mnogim, zares mnogim iz vseh koncev Avstralije in seveda domačim, sobratom, provincialu p. dr. Viktorju Papežu, domačemu župniku g. Ediju Eberlu in prijateljem v Sloveniji za vse darove, dobre želje in molitve. Pater Valerijan Jenko bo skupaj z misijonarko Marijo Anžič vodil delo slovenskega misijona v Kew. Hvala vsem, ki jima boste pomagali. Onadva bosta tudi vedno dala zadnje in prave informacije o operaciji in poteku zdravljenja.

OBISK SLOVENSKE PARLAMENTARNE DELEGACIJE: Za vikend zadnjega tedna v februarju 2007 je napovedan uradni obisk delegacije Komisije slovenskega parlamenta in državnega sveta RS, ki sta zadolžena za stike z rojaki izven matične domovine. Delovni obisk je zelo intenziven in skrčen na nekaj dni v Sydneyu, Melbournu in Canberri. Za obisk in srečanje v našem misijonu je predvidena prva postna nedelja, 25. februarja 2007, po deseti maši, od 11. do 12. ure. **KONZULARNE URE** bodo v prostorih našega misijona v soboto, 17. marca 2007, od 10.00 do 13.00.

KRSTI: Julia MARSIČ, rojena 21.09.2006, Heidelberg VIC. Mati Nadia Marine, oče Daniel Darko Marsič. Botra sta Franca Marine in Peter Hunt. Sv. Ciril in Metod, Kew, 24.12.2006, med deseto mašo 4. adventne nedelje.

Maja Anzelc FISHER, rojena 05.01.2006, East Melbourne VIC. Mati Sonja Anzelc, oče Justin Stuart Fisher. Botra sta Roberta Kalwig in Jason Ioannidis. Sv. Ciril in Metod, Kew, 13.01.2007.

Noah Michael HABJAN, rojen 30.09.2006, Mitcham VIC. Mati Jennifer Kathryn Fitz, oče Sebastian Roger. Botra sta Natasha Habjan in Michael Fitz. Sv. Ciril in Metod, Kew, 21.01.2007, med nedeljsko sv. mašo.

Anthony James PETELIN, rojen 26.09.2006, Heidelberg VIC. Mati Frances Mary Plut, oče Frank Petelin. Botri so Meri Petelin, Michael Mario Renzella ter Rudi in Lidiya Plut. Sv. Ciril in Metod, Kew, 04.02.2007.

ODŠLI SO:

LIBERO (SLOBODAN) BABIČ, rojen 16.02.1929, v vasi Smokvica pri Kopru. V Avstralijo je prišel leta 1955. Maja 1959 se je poročil v Yarraville z Viktorijo roj. Bobić iz Cunj pri Buzetu. Lepo okrepčan z zakramentom sv. maziljenja, je umrl 29.12.2006 v Werribee Hospital - Palliative Care. Rožni venec in pogrebno mašo smo imeli v cerkvi St. Leo the Great v Altoni North, 05.01.2007 ter nato pogreb na pokopališču v Altoni. Zapušča ženo Viktorijo, sinova Eddija in Johna z družinama, hčerko Sonio, šest vnukov, bratrance in sestrične v Melbournu.

GIOSEPPINA (JOŽICA) ANTONICH r. LIČEN, rojena 21.12.1925 v vasi Volčja Draga, je umrla 07.01.2007 v Waverley Private Nursing Home v Glen Waverley VIC. Kot mlado dekle, stara 19 let, je bila deportirana v Auschwitz februarja 1944, – ona in njeni dve sestri Danica in Palmira. Palmira je tam umrla, Danica pa živi še danes v Volčji Dragi; 6. januarja letos je dopolnila 86 let. Po končani vojni se je vrnila domov, toda leta 1947 je pobegnila preko meje, saj je bila njihova hiša prav blizu meje. V Avstralijo je prišla 12.05.1950 (v Melbourne). Leta 1951 se je poročila s Frankom Antonichem, doma iz Šibenika /+04.12.2005 v Melbournu 2005, glej Misli, december 2005/. Delala je v tiskarstvu, 16 let na Railway Ticket Printing. V začetku je tudi prevajala, saj je znala dobro nemško in hrvaško. Šest let so živeli v Warragul, nato pa ves čas v Melbournu. Pot življenja je dokončala v nedeljo, na praznik Jezusovega krsta, 7.1.2007, v Waverley Private Nursing Home v Glen Waverley. Tja je prišla 21.12.2006. Njena hčerka Nadja je bila pri njej nekaj minut pred smrtjo. Rožni venec za pokojno smo molili v naši cerkvi pred pogrebno mašo v četrtek, 11.01.2007; pokopana je na pokopališču Fawkner.

Sožalje v znamenju vere hčerki Nadji Tomšič z možem Petrom, vnukoma Paulu in Anthonyju – oba delata v Angliji, Pavlovemu dekletu Stephanie Thomas in njenim staršem. V Sloveniji pa sestri Danici in nečakom ter nečakinjam in seveda ostalim sorodnikom: Petrovi sestri Ivi Woppel ter bratu Tonetu in njunima družinama.

ŠTEFANIJA MARKEŽIČ r. MIKULIČ, rojena 16.12.1914 v vasi Brezovice pri Kopru, je umrla 07.01.2007 v grškem domu St. Basil's v Fawknerju VIC. V njeni družini je bilo 16 otrok, en čas jih je skupaj živelo 20: 16 otrok, starša ter stric in teta. Poročila se je leta 1934 s Florijanom s Pregare. Njega so vzeli Nemci leta 1944 in ga ubili januarja 1945. V Avstralijo je prišla leta 1963 k sinu Egidiju, ki je prišel v Avstralijo 27.01.1961. Njeni hčerki Marija, poročena Štepančič in Zita, poročena Vajgelj, živita v Kopru. Pokojna Štefanija je bolehala 16 let za Alzheimerjevo boleznijo; 8 let je bila v tem času v grškem domu St. Basil's, ves ostali čas pa pri sinu Egidiju in njegovi družini (Egidj je poročen z Marijo r. Laginja iz Klane pri Reki /1965/ in imata sina Roberta ter hčerko Diano). Egidij ima v Melbournu bratrance Antona in Gvida Mikoliča in Gvidovo sestro Santino Štepančič. Rožni venec zanjo so molili pred pogrebno sveto mašo v četrtek, 11.01.2007, ki jo je daroval župnik župnije St. Mathew's v Fawknerju ob somaševanju duhovnika g. Maglica, ki je pokojno mamo obiskoval v domu in ji podelil sveto maziljenje. Pri pogrebu na pokopališču Northern Memorial Park v Fawknerju se je župniku Fr. Cane-ju pridružil tudi p. Ciril, ki je v slovenščini opravil pogrebni obred. Takoj nato pa je odšel na pokopališče na drugo stran ceste za pogreb +Antonicheve mame.

ANDREJ FISTRIČ, rojen 07.10.1931 v Podčetrtku, je umrl na svojem domu v Vermont South VIC 13.01.2007 po bolezni, ki se je vlekla tri leta, sladkorna pa že 18 let. V družini je bilo pet otrok in polbrat Tone, ki sedaj živi v Sloveniji, sestra Marija Senekovič pa živi na Švedskem. Andrej je bil star 12 let, ko mu je umrla mama in 17 let, ko mu je umrl oče. Poročil se je v Sloveniji z Zorko Artič iz vasi Talična. V zakonu so se jima rodili: Erika, ki je bila rojena v Podčetrtku, sin Andrew, rojen že v Avstraliji, Albert in Sonia. Danes imajo vsi svoje družine: Erika in John Parsons imata dva otroka, Andrew in Anita štiri, Albert in Julie tri ter Sonia in Dean MacGregor dva. Andrej je bil doma izučen za mizarja in je to delo opravljal tudi v Avstraliji, kamor je prišel avgusta 1957. V Bonegilli je srečal p. Bazilija, ki mu je preskrbel delo v Melbournu. Rad je delal v gradbeništvu, kar nadaljuje tudi njegov sin Andrew. Bil je družaben mož; rad je prihajal v slovensko cerkev in na slovenski hribček SDM na Elthamu, kjer je bil član in vnet balinar. Leta 1993 je zasedel drugo mesto v balinarskem tekmovanju. Rad pa je tudi ribaril. Žena Zorka je umrla 12.07.1987 v Melbournu, stara 59 let. Pozneje se je poročil z Lojzko Debevec, vdovo po pokojnem Ivanu Debevcu z Bač pri Ilirski Bistrici, ki je umrl 26.11.1973. Lojzka ima dva otroka: hčerko Sonio in sina Rajka (Ray). Za Andrejem žalujejo vsi njegovi in že tudi 11 vnukov ter en pravnuk ter od Lojzkine strani še 5 vnukov. Molitev rožnega venca smo imeli v naši cerkvi v Kew 17.01.2007 zvečer v polni cerkvi; pogrebno sveto mašo pa naslednji dan, 18.01.2007, ob lepem sodelovanju Andrejeve družine, pevskega zbora in množice zbranih rojakov in prijateljev. Pokopali smo ga v grob njegove prve žene Zorke na Keilor pokopališču, kjer so mu v slovo zapeli pevci zbora Planika.

MARIO GULIČ, rojen 03.01.1937 v vasi Vrhpolje pri Vipavi, je umrl v bolnišnici Monash Hospital v Claytonu VIC 19.01.2007. Zapušča ženo Marijo in tri otroke: Duško, Mario in Bojana – vsi imajo družine. Pogrebna slovesnost je bila 23.01.2007.*Sožalje vsem sorodnikom in prijateljem pokojnih. Zahvala sorodnikom pokojne Gioseppine Antonich in +Andreja Fistriča, ki so namenili darove namesto cvetja na grob za naš dom matere Romane.*

ZAHVALA

Ob izgubi moža, očeta in starega očeta **ANDREJA FISTRIČA** bi se rada prav iz srca zahvalila vsem prijateljem in znancem za lepe in tople besede in za pomoč v težkem času, vsem, ki ste ga obiskali v bolnišnici in doma, se ga spomnili v molitvi in ga spremljali na njegovi zadnji poti v tako lepem številu. Iskrena hvala pevskemu zboru za petje pri maši ter zboru Planika za petje ob grobu. Posebna zahvala p. Cirilu za vso pomoč in skrb, za obiske v bolnišnici, za molitev rožnega venca, daritev svete maše ter lepe tolažilne besede. Hvala za cvetje in darove za dom matere Romane in center za rakove bolezni Peter MacCallum. Dragi Andrej, počivaj v miru Božjem!

Žena Lojzka in vsa družina Fistrič

Meta Lenarčič, gospa Chief Commissioner of Victoria Police Christine Nixon, policijski kaplan p. Ciril, v Government House v Melbournu, 7.12.2006.

ZAHVALA!

Ob misli na preteklo leto 2006 se mi spomin vrača na dve veliki osebni doživetji, ki sta zaznamovali moje življenje v luči spoštovanja, ljubezni in dobrega občutka do skupnosti, slovenske skupnosti v Avstraliji.

Spoštovani prijatelji!

Nagradili ste me za 15-letno delo na radiu 3ZZZ ter dolgoletno in predano angažiranje v okviru slovenske skupnosti v Avstraliji, z lepo besedo in PRIZNANJEM, ki ga je poslal Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu; Ljubljana, november 2006, podpisan državni sekretar g. Zorko Pelikan. Izročil mi ga je odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri g. Gregor Kozovinc v Verskem in kulturnem središču v Kew v nedeljo, 19. novembra 2006. To priznanje in priznanje vlade naše države Viktorije je prišlo na pobudo patra Cirila A. Božiča OFM in gospe Drage Gelt.

Priznanje za delo - Journalism – »Victoria Awards for Excellence in Multicultural Affairs«, ki je bilo 7. decembra 2006 v Government House v Melbournu, je podelil guverner Viktorije (predstavnik angleške kraljice Elizabethe II.), njegova ekselenca profesor David De Kretser AO.

V svojem imenu in imenu družine se zahvaljujem vsem za vse dobre želje, vzpodbudne besede in iskrenega stiska roke za to enkratno doživeto čast.

Hvala vsej slovenski skupnosti v Melbournu in Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. ***Meta Lenarčič, Voditeljica slovenskega programa na radiu 3ZZZ, 92.3FM, Melbourne VIC***

OB 15-LETNICI DOMA MATERE ROMANE

Dragi p. Ciril, draga Marija, spoštovani zaupniki, upravnica doma, stanovalci, tam zaposleni, dragi slovenski rojaki!

Sobota, 16. novembra leta 1985, je bila za slovensko skupnost v Melbournu velik praznik, ko je ljubljanski pomožni škof msgr. Jožef Kvas – 29. decembra 2006 smo obhajali 1. obletnico njegove smrti - blagoslovil dolgoletne želje p. Bazilija in slovenske skupnosti, položene v VOGELNI KAMEN ZA DOM MATERE ROMANE. Obeležje morete prebrati ob vsakem vstopu v Dom matere Romane. S škofom Kvasom sem potoval tedaj kot provincial slovenskih frančiškanov, zato sem bil tudi sam osebno navzoč pri tem slovesnem in pomembnem trenutku.

V svojem pismu pred obiskom je škof Kvas, ki je imel v svojem grbu zapisane besede "Služiti z veseljem", napisal: "Prihajam k vam v Gospodovem imenu. Rad bi vam prinesel obilje Kristusovega miru. Oznanilo, ki vam ga prinašam, ni moja, ampak Božja beseda."

Gospod škof Kvas se je po upokojitvi preselil v duhovniški dom na Lepi poti v Ljubljani. Vse do svoje smrti je bil srce doma in opora za ostarele in bolne duhovnike. Duhovniki so ga radi vabili za birmo ali kako drugo slovesnost v svoji župniji. Vedno je prinašal veselje, mir in besedo poguma.

Minilo je kar 17 let, v katerih se je p. Bazilij s sodelavci trudil, da je Dom matere Romane zaživel. Koliko prošenj, vsakovrstnega prilagajanja in potrpljenja je bilo potrebno. Dovolj je vzeti v roke Misli iz teh let in vsak se bo osebno prepričal, da je p. Bazilij redno obveščal o vseh težavah, ki ste jih morali premagati, da imate Dom matere Romane ob svoji cerkvi sv. Cirila in Metoda, kjer skozi vsa leta ostareli doživljajo skrivnost božiča: bližino Boga in bližino človeške topline in ljubezni.

Ko proslavljate 15-letnico Doma matere Romane bi vam čestital za to veliko delo z nekoliko spremenjenimi besedami blažene Matere Terezije: "To, kar naredite, je samo kapljica v neizmernem oceanu človeške bolečine in trpljenja. Toda brez te kapljice ne bi bil ocean to, kar je!" In še nekaj. Ob vsakem obisku v Avstraliji sem videl vašo vero in poštenje - doto, ki ste jo prinesli zdoma. Videl sem sadove vaših pridnih rok in vsakovrstnega prizadevanja. Ob odhodu iz Avstralije bi vam rad za vse to dal priznanje in izrazil toplo zahvalo.

V molitvi bodimo povezani med seboj, zlasti v tem letu ob 100-letnici kronanja Marije Pomagaj, naše skupne Matere, in ob Letu Svetega pisma, da bi Božja beseda vedno znova padla v naša srca in obrodila bogat sad.

Po zgledu svetega Frančiška vas pozdravljam: V imenu Gospoda Očeta in Sina in Svetega Duha. Amen. Vsem Slovencem, ki prebivajo v Avstraliji, zlasti v Viktoriji, mladim in starejšim, izkazuje pater Mihael Vovk, spoštovanje, resnični mir iz nebes in iskreno ljubezen v Gospodu. Gospod naj vam podeli svoj mir!

p. Mihael S. Vovk, Kew, 13. januarja 2007

Dom matere Romane, slovenski dom za ostarele v Melbournu, praznuje 15 let poslovanja.

Med nami je danes visoki gost, ki se mudi na obisku pri svojih slovaških vernikih, pomožni škof msgr. Stanislav Stolárik iz mesta Košice na Slovaškem - prisrčno pozdravljeni gospod škof. Enako tudi lep pozdrav škofovemu spremljevalcu in našemu staremu znancu, g. Petru Vojtku. Gospod Peter je že dostikrat maševal v naši cerkvici za svoje slovaške vernike. Prisrčno pozdravljeni predstavniki naših slovenskih organizacij, bivši in sedanji uslužbenci doma matere Romane, spoštovani rojaki.

Prišel je čas, ko tudi slovenska družina v Avstraliji piše svojo zgodovino, med drugim tudi Dom počitka matere Romane. Po petnajstih letih uspešnega poslovanja je prav, da pogledamo nazaj, si osvežimo spomin in se spomnimo nekaterih zgodovinskih mejnikov, povezanih z začetki te slovenske humanitarne ustanove pod okriljem Slovenskega katoliškega misijona v Melbournu.

Pred več kot petintridesetimi leti, bilo je leta 1971, je takratni slovenski duhovnik, pokojni pater Bazilij Albin Valentin OFM, MBE že mislil na potrebe svojih ljubljenih Slovencev, v jesenskih letih. Po avtomobilski nesreči, ki je pokojni pater preživel leto pred tem, je s polovico odškodnine, katero je prejel za dobljene poškodbe, začel z nabirko za postavitev doma za ostarele. Nabirka je zahtevala ogromno vztrajnega in napornega dela. Kljub pripombam nekaterih rojakov in celo njegovih predstojnikov, češ, da je njegova zamisel preveč ambiciozna, je kljub vsemu trmasto vztrajal pri svoji zamisli. Da, brez patra Bazilija in njegove zagnanosti danes ne bi proslavljali tako važnega jubileja. Pokojnemu očetu patru Baziliju je uspelo pritegniti v nabiralno akcijo večino slovenske skupnosti. Med prvimi večjimi darovalci je bila pokojna Julka Mrčun. V sklad za bodoči Dom počitka so darovali poleg Slovencev in članov vernega občestva pri sv. Cirilu in Metodu tudi avstralski dobrotniki. Kasneje je svoj delež za gradnjo priložilo tudi zvezno ministrstvo za socialno varstvo in ostarele.

Po dolgi in zelo uspešni nabiralni akciji, v kateri je na različne načine sodelovalo veliko število rojakov, je 2. septembra leta 1987 pokojni pater Bazilij predal dolžnost za izgradnjo in bodoče upravljanje doma v roke petih zaupnikov: Simonu Spazzapanu, Stanku Prosenaku, Marku Zitterschlagerju, Tonetu Brnetu in Francki Anžin. Odboru zaupnikov je prvih 16 let predsedoval Simon Spazzapan. Po odstopu Francke Anžin je za kratek čas pristopil Joe Vučko. Po upokojitvi Simona Spazzapana in Toneta Brneta sestavljajo upravni odbor: Stanko Prosenak, Marko Zitterschlager, Anamarija Cek, Simon

Grilj in David Hvalica. Ne bi bilo prav in pošteno, če se ne bi danes, ob petnajsti obletnici, zahvalili Francki in Tonetu za njuno nesebično delo, še posebej pa Simonu Spazzapanu za več kot 16 let skrbi, razumevanja ter zvestega in neutrudnega dela za slovensko skupnost.

Želim dobesedno citirati besede, kot jih je zapisal pokojni pater Bazilij v svojem memorandumu zaupnikom bodočega Doma počitka ob prejemu dolžnosti: "… Čast biti zaupnik je služba drugim. Naj Vas vselej spremlja zavest , da nosite čast zaupništva kot obveznost do slovenske skupnosti v Viktoriji, ki je s svojimi darovi pripomogla do naših začetkov ter bo sodelovala z vso podporo tudi v bodoče, da uresničimo načrte Doma počitka ter potem skrbimo za njegov obstoj in vzorno delovanje v prid ostarelim in onemoglim. V Vaših rokah je veliko: celotna akcija z vso imovino in ves razvoj z izbiro odbora kot novih zaupnikov na izpraznjena mesta".

O nabirki in bodočem poslovanju Doma počitka je pa pater Bazilij zapisal sledeče: "Vsa akcija za slovenski Dom počitka v Kew se je pričela v slovenskem verskem središču Melbourne in je zajela vso našo skupnost..Tako naj velja tudi Dom po uresničitvi za del slovenskega verskega središča in njegove dejavnosti. Značaj ustanove je in naj ostane etnični - to je slovenski, prav tako pa tudi katoliški, saj Slovenci smo katoliški narod. S tem nikakor ne mislim reči, da n. pr. rojak, ki ni veren ali celo ni krščen, ne more biti sprejet v Dom. A ustanova je in naj ostane verskega značaja. Zato naj vodstvo vselej spoštuje sveta znamenja in slike po prostorih, enako molitev, mašo, obisk duhovnika, delitev zakramentov; osebje naj se izbira tako, da bo spoštovalo krščanska etična načela....."

Po dolgi in naporni poti so se ob prisotnosti predstavnikov slovenske skupnosti in predstavnika ministra za socialno varstvo in ostarele 16. februarja 1992 odprla vrata slovenskega doma počitka.

Novo odprta slovenska ustanova, DOM POČITKA MATERE ROMANE, je dobila ime. Pokojni pater Bazilij je takrat o tem zapisal takole: "Mati Romana Toplak, bivša provincialka slovenske province frančiškank Brezmadežne, je pripeljala med nas, leta 1965, prvo skupino sester; prihitela je k nam na stara leta, da je ostanek življenja žrtvovala izseljenski skupnosti. Menim, da si je ta spomenik zaslužila in da lepšega imena naš Dom ne bi mogel dobiti".

O lastništvu Doma je pater Bazilij pod točko 3 zapisal sledeče: ....."Naj, prosim, nikogar ne moti, da je lastnina po nasvetu našega pravnika ostala pred avstralskimi oblastmi pod imenom avstralske frančiškanske province (Association of the Franciscan Order of Friars Minor). Dokument v provincialnem arhivu avstralske province kakor tudi The Declaration of Trust sta jasna, da je lastnik slovenska skupnost v Viktoriji, v okviru Slovenske katoliške misije in pod upravo zaupnikov. Osebno čutim globoko hvaležnost do avstralskih frančiškanov, ki so mi šli ves čas kot bratje na roko, sprejeli zame tudi finančne odgovornosti, me razumeli in tudi bodrili v načrtih. Nič ne dvomim, da bodo isto razumevanje pokazali tudi do zaupnikov."

Za bodoče poslovanje Doma počitka matere Romane je pater Bazilij obljubil in tudi zapisal, da bodo v primeru potrebe na razpolago tudi druga cerkvena finančna sredstva. Potrebe po dodatni finančni pomoči, razen v prvih mesecih poslovanja, preden je Dom začel poslovati v polni kapaciteti, hvala Bogu, nismo imeli, ker se Dom vzdržuje z lastnimi dohodki. V primeru, da Dom enkrat v prihodnosti preneha služiti slovenski viktorijski skupnosti, je pokojni pater zapisal, da je njegova želja razdeliti, po pametni presoji, vse premoženje med avstralske in slovenske karitativne ustanove, v pomoč Cerkvi v domovini in zamejstvu ter slovenski frančiškanski provinci sv. Križa. Slovenski frančiškanski

provinci bi bilo tako vsaj delno povrnjeno za dar v sklad Doma počitka in kar je slovenska provinca s svojimi člani storila za slovenske izseljence v Avstraliji.
Toliko o začetkih Doma matere Romane in njegovem očetu, njegovi viziji in željah.

Danes Dom posluje po svojih hišnih pravilih, katera so kolikor le mogoče v skladu z željami očeta ustanove in seveda po vseh pravilih, ki so postavljena od zveznega ministrstva za zdravstvo in ostarele. V petnajstih letih poslovanja je Dom matere Romane imel šest upravnikov. Prva upravnica gospa Anica Markič je uredila dom in sprejela prva stanovalca, gospoda Alojza Jereba iz Sydneya in Toneta Požarja iz Adelaide. Za gospo Markič je krmilo doma prevzel Stanko Prosenak, od njega pa Joe Vučko. Za kratek čas, v zelo kritični in zahtevni dobi, je priskočila na pomoč in vzela v roke vajeti kvalificirana bolniška sestra, naša rojakinja Violet Kosanovič; in skupaj z Violet sva izpeljala prvo akreditacijo. Sledila je upravnica Ahnya On. Zadnjih pet in pol let pa vodi posle Doma gospa Sandra Krnel. Vsi dosedanji upravniki so se po svoje trudili služiti skupnosti in stanovalcem Doma. Delo upravnika zahteva profesionalen nastop. Pravila in državni predpisi ter potrebe stanovalcev se redno spreminjajo, s tem pa tudi delo upravnika postaja vse bolj zahtevno. V začetku je bila večina stanovalcev še pokretnih, danes jih pa večina potrebuje skoraj dosti več ali celo popolno nego.
Poudarjam, da je Dom je v prvi vrsti za Slovence, zato je Slovencem vedno dana prednost pri sprejemu. Škoda, da ni večjega povpraševanja med Slovenci za prvovrstne usluge, ki jih nudi naš dom. Vse preveč naših rojakov se, iz različnih razlogov, poslužuje uslug drugih domov. Edino slovenski dom nudi najbolj domače okolje, četudi niso vsi zaposleni Slovenci. Že marsikateri od bivših in sedanjih stanovalcev je ugotovil, da je v slovenskem domu za Slovenca res najbolj prijetno. Resnično upam, da bo Dom, ko bo praznoval 20. obletnico, premajhen za potrebe Slovencev. V preteklosti se je že pokazala potreba po dozidavi, manjkalo je upravnih prostorov, shramb in prostora v kuhinji. Upajmo, da bo v bodočnosti zmanjkalo postelj in bo res treba začeti resno misliti na širitev.
Za nami so že kar tri zelo zahtevne, vendar nad vse uspešne akreditacije. Akreditacija se podeljuje za dobo od enega do treh let, odvisno od doseženega standarda. Naš Dom je že tretjič prejel triletno akreditacijo. S podelitvijo triletne akreditacije je Domu priznano visoko

kvalitetno in profesionalno upravljanje.
Z dosego akreditacije je Dom upravičen na prejemanje državne podpore in tako podvržen rednim revizijam odgovornega ministrstva. Vse zahtevno delo opravlja skrbno izbrano prijazno osebje pod vodstvom upravnice Sandre in kvalificirane bolniške sestre Helen. Naš dom spada v kategorijo "Ageing in Place - staranje v domu". Sedaj proučujemo tudi možnost skrajne nege. Upravnica Doma ima danes še posebno odgovornost, da ne izpostavi ustanove legalnemu postopku, kar se v današnjem času lahko kar hitro zgodi.

Po prejemu akreditacije smo prejeli od odgovornega ministra naslednjo čestitko in priznanje, v katerem piše takole: "I would like to take this opportunity to congratulate you on your success in achieving Accreditation for your aged care facility. It must be rewarding for all those involved, staff, residents, carers and owners to have achieved this important milestone and to be recognised for the quality of care your facility offers to residents."
Pohvalne in laskave besede, ki smo jih slišali danes ob praznovanju petnajste obletnice poslovanja našega Doma, so sad zvestega in skrbnega dela bivših in sedanjih uslužbencev, upravnikov, odbora zaupnikov in seveda vseh slovenskih duhovnikov, ki so v tem času opravljali dušnopastirsko delo v slovenskem misijonu tukaj v Melbournu. Naj tukaj na tem mestu povem in poudarim, da je velik del uspeha naše ustanove ravno v tem, da nam je uspelo zadržati dobre in zveste uslužbence. Ljudi, ki so prijazni, ki s svojo odprtostjo ustvarjajo prijetno delovno vzdušje, ki rodi prijateljske odnose in zagotovi dostojanstvo posameznika, najboljšo nego in oskrbo za vse stanovalce. Kot primer želim imenovati nadvse prijazno gospo Slavico Fideršek, ki bo letos 16. marca zabeležila petnajst let zvestega dela v domu matere Romane. Lepo število drugih uslužbenk bo letos beležilo že kar 14 let službe. Prisrčna hvala in čestitke vsem!
V imenu voditelja slovenskega misijona v Melbournu, patra Cirila Božiča, in članov odbora zaupnikov, prav lepa hvala vsem, ki ste bili v preteklosti in boste tudi v prihodnosti kakorkoli del te naše dobrodelne ustanove. Vrata so vedno odprta, vsi ste vabljeni, da ob priložnosti obiščete naš Dom in za par minut pokramljate ob kavici ali skodelici čaja s katerim od stanovalcev ali uslužbencev.

Stanko Prosenak
predsednik odbora zaupnikov
Doma matere Romane,
Melbourne, 3. februarja 2007

Hvala Bogu, da imamo slovenski dom v Avstraliji.

Slovenci v Melbournu smo ponosni, da poleg slovenske cerkve sv. bratov Cirila in Metoda stoji še dom za ostarele. Imenuje se po prvi sestri redovnici, materi Romani Toplak, ki je pred leti prišla pomagat Slovencem v Avstralijo.
Letos mineva že petnajsto leto, odkar so se odprla vrata doma, ne samo za Slovence, temveč tudi za druge narodnosti. V domu preživlja svojo jesen 30 oskrbovancev, od njih je sedaj 12 Slovencev.
Dom je v teh letih dosegel visoko raven kvalitete. Ne smemo pa pozabiti dolgoletne želje našega pokojnega patra Bazilija in njegove skrbi za ostarele Slovence v Avstraliji. Hvala pater!

Ob tej priliki smo prosili za pogovor eno najbolj aktivno oskrbovanko doma matere Romane, gospo Zdenko Novak. Tako nam je pripovedovala:
Doma sem iz majhne vasice Bezgovica blizu Osilnice v okraju Kočevje. V družini nas je bilo osem otrok. Med drugo svetovno vojno nam je pogorela hiša in bili smo izgnani v internacijo, oropani vsega. To je bilo leta 1942 in stara sem bila komaj štiri leta, pa se še vedno spominjam, kako težko je bilo za starše, da smo se prebijali skozi tegobe vojne. Po enem letu in pol smo šli na Hrvaško, kjer so starši delali pri kmetih, da so nas preživljali. Leta 1945 smo se vrnili v domačo vas in začeli graditi novi dom. Otroci smo odraščali, v šoli smo se dobro učili in znali smo delati in tudi potrpeti. Leta 1961 sem se odločila, da grem v Avstralijo, kjer so bili že moji sorodniki. Uredili so mi vse potrebno, da sem se lahko preselila v novo domovino. Še danes sem jim hvaležna. V novi deželi sem se težko prilagodila. Bil je ravno zimski mesec julij, ni bilo snega, ampak mrzlo je pa bilo.
Moje prvo delo je bilo delo gospodinjske pomočnice pri družini, ki je bila katoliška. Bilo mi je težko. Bila sem pod psihičnim pritiskom in mi je škodilo še za naprej. Leta so tekla in spoznala sem Franca Novaka iz Knežaka. Poročila sva se leta 1963. Živeli smo v Forest Hill. Rodil se nama je sin Johny, nato še hčerka Sonja in čez deset let še Andreja. Vsi so doštudirali in so pri kruhu.

Kaj Vas je prineslo v slovenski dom?
Zdravje se mi je slabšalo in uživala sem zdravila. Delo mi je postajalo vse težje, želela sem si veliko počitka in težko sem se zbrala. Razmišljala sem, kako bi šla v slovenski dom, ki je ob cerkvi, ki mi veliko pomeni. Sedaj sem že pet let v domu. Vesela sem slovenskih maš in obredov v domačem jeziku, rada pojem, se pridružim molitveni uri vsak petek ob 10. uri dopoldne. Ob večerih pa molimo litanije v domu. Pater Ciril pa skrbi za naše duhovno življenje.
Kako preživljate dan?
Imamo vsak svojo sobo, zajtrk je ob osmi uri zjutraj, dobimo zdravila in ob 12.15 imamo kosilo ter nato počitek. Kasneje hodimo, balinamo, pojemo. Med seboj se dobro razumemo. Ob torkih in četrtkih imamo učiteljico za petje in telovadbo. Teden je zelo aktiven. Nekateri starejši so večinoma tudi po sobah. Hrana je bolj slovenska in okusna. Kot pa je povsod, nikoli ni za vse. Rada pomagam, kjer morem in moja skrb je, da pripravljam mize pred obroki. Dom je lep, čist in urejen. Redno me obiskujejo moji domači in prijatelji.
Kaj vas je v življenju najbolj prizadelo?
Krivica, ki boli.
Kaj bi svetovala ljudem, ki se bojijo doma?
Dokler je človek zdrav, je lepo doma. Ko pa moči pešajo, pa se človek zateče v dom. Hvala Bogu, da imamo slovenski dom v Avstraliji.

Tako sva zaključili najin pogovor. Bolezen jo je pripeljala v dom in pridružila se je veliki družini, kjer vedno pomaga, če je potrebno. Bog naj ji bo dober plačnik. Draga Zdenka, nam vsem ste lep zgled. Hvala!

Pogovarjala se je Anica Smrdel,
Melbourne VIC

Slovesna škofova sveta maša ob 15. obletnici Doma matere Romane je bila najprej ZAHVALA BOGU, v to zahvalo pa smo povezali zahvalo:

- Najprej pokojnemu p. Baziliju za njegovo vizijo in korajžo za uresničitev slovenskega doma za starejše tukaj ob slovenski cerkvi v Kew.
- Slovenski skupnosti – bolje dobrotnikom v slovenski skupnosti in vsem, ki so z nami povezani in so podprli idejo p. Bazilija: Avstralci, Hrvatje in drugi. Ne smemo pozabiti njihovega velikega deleža.
- Vsem vam, zaupnikom, ki je vas je izbral p. Bazilij in vam zaupal veliko odgovornost, ki ste jo in jo še vedno z veseljem, odgovornostjo opravljate za Božji lon: g. Simonu Spazzapanu, Tonetu Brnetu, Francki Anžin in sedanjim zaupnikom ob vodstvu g. Stanka Prosenaka: Marku Zitterschlagerju, Ana Mariji Cek, Simonu Grilju in Davidu Hvalica.
- Slovenskim sestram, ki so delovale med vami (s. Hilarija je 2. februarja letos na Brezjah obhajala svoj 93. rojstni dan); vsem, ki so na različne načine z dobrodelnostjo podprli akcijo p. Bazilija v okviru slovenskega misijona v Kew.
- Vsem graditeljem doma, voditeljem slovenskih društev in organizacij za podporo v času nabiranja sredstev in gradnje in sedaj vsem tu stanujočim in vsem zaposlenim pod vodstvom gospe Sandre Krnel, da ohranjate živo naročilo p. Bazilija, da je ta hiša pravi slovenski domač in katoliški dom počitka.
- Hvala g. škofu msgr. dr. Stanislavu Stoláriku in g. župniku Petru Vojtku, da sta praznovala z nami in hvala vsem, ki so se pridružili slavju 15. obletnice slovenskega doma matere Romane.
- Hvala društvu Planica za dar $200 ter SDM in gospe Ljubici Kosanovič za šopka rož. ***p. Ciril***

Poizvedba se opravlja na prošnjo gospe **Emilije Metlikovec poročene Ravbar** iz vasice Kreplje na Krasu v Sloveniji, ki bi želela stopiti v stik s svojimi nečaki (otroci njenega brata), ki prav tako nosijo priimek **Metlikovec** in bi naj živeli nekje na področju **Sydneya.**

Poizvedba se opravlja na prošnjo **Janeza Rozmana iz Slovenije,** ki išče svojo polsestro **Ingo Bregant** (stara bi naj bila nekje med 55 do 60 let). Oče obeh je Johann Bregant, ki je bil rojen 26.08.1910 in je umrl v Avstraliji leta 1979. Za kakršne koli informacije glede zgoraj navedenega primera se že v naprej najlepše zahvaljujemo. Lep pozdrav, Božena Forštnarič, Veleposlaništvo RS v Canberri

Slovenske znamke nam pošiljata Maura in Ivan Vodopivec iz Adelaide.

Barbara Brožič, prostovoljka v Indiji

Delam v The Northern Hospital v Cardiac Procedure Unit in v John Fawkner Private Hospital v Intensive Care. Sem študentka drugega letnika na Monash University in študiram za Master of Public Health. Na praznik Gospodovega darovanja v templju, na svečnico, 2. februarja 2007, grem kot prostovoljka – medicinka v Indijo.

On the 2nd of February 2007, I will be traveling to India as a volunteer with the aid agency Equal Health.

Equal Health is a Western Australian based charity that was established in 1997. The organization is staffed by volunteers who perform health aid relief in developing countries. The director of the organization is Paul Clarke who is an optometrist. The principal objective of Equal Health is to provide urgent humanitarian aid to people in need. This has resulted in Equal Health conducting various camps over the years. Since 1997, Equal Health has conducted 3 camps in Indonesia, one in Zimbabwe, one in Thailand, 3 in South Africa and 11 in India. Since the program began, 85,000 individuals have been helped with all of the work being voluntary. Equal Health endeavors to work with local health people where priority is given to passing on beneficial skills to the local community that can be utilized.

The 2007 camp to India will consist of 81 members who have various qualifications including: doctors, dentists, nurses, optometrist, ophthalmologist, optical dispensers, physiotherapists, occupational therapists, medical students, dental nurses, psychiatric nurses and a film maker. During the 2007 camp, Equal Health aid workers will be involved in testing eyes, giving away new spectacles, provide dental care, rendering medical assistance and health education, developing allied health programmes as well as providing free cataract surgery.

The 81 members involved in the 2007 camp are from all over Australia. Members will be leaving Perth, Melbourne, Sydney and Brisbane on February 2, traveling directly to Singapore, where we will be staying overnight and partaking in an orientation program in preparation for the next 2 weeks. The following day, 58 members will travel to Chennai (formally Madras). Tamil Nadu is the southern most state of India. The other 28 volunteers will fly to the northern India to Kolkata (formally Calcutta) to the state of West Bengal. From here, they will travel 4 hours to the town of Katwa, where they will work at a home for the mentally ill, called Anandaniketan.

I will be on the Southern team, all 58 team members have been allocated into sub teams, which will rotate and work in the following areas. The Orakkadu Boys home which is situated 28km out of Chennai and houses up to 150 boys, many of them orphans. It is directed by Indian Village Evangelism, which is a Christian group, run by the John and Pam Timms, who are members of the Church of Christ in Western Australia. Three hours north of Orakkadu is another orphanage for girls, called Andra Pannnur Girls Home, which is also run by the Indian Evangelism Village group. The Kyatha Childrens will also be visited and is a 12 hour train journey from Chennai. This childrens home is also run by the Indian Village Evangalism group.

One of our bases in India will be Shantivanam Ashram. It was founded by two French catholic fathers Jules Monchanin and Henry Le in 1950. Jubille Memorial Bible College is a residential theological college for students from various parts of India. The College has a day hospital attached and it is here that the cataract surgery will be performed.

I look forward to writing to you about my journey, when I return in March 2007.

Lep pozdrav! ***Barbara Brožič, Melbourne VIC***

Barbari želimo srečno pot in veliko veselja in zadovoljstva pri njenem plemenitem delu!

SVETOVNI SLOVENSKI KONGRES -

11. TABOR SLOVENSKIH OTROK PO SVETU

Predstavitev:

Letošnji tabor, ki bo potekal že enajstič, bomo izvedli na slovenski obali, v počitniških domovih Mladinskega zdravilišča in letovišča Debeli rtič. Slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa tabore za mladi rod slovenskih rojakov po svetu prireja s prizadevanjem in v želji, da bi spoznali Slovenijo – domovino svojih prednikov. Tako njene naravne znamenitosti, kulturno dediščino, slovenski jezik in običaje. Najpomembnejši pa so druženje, stiki in prijateljske vezi med mladimi slovenskimi rojaki, ki žive po svetu.

Komu je namenjen Tabor?

Tabor je namenjen druženju mladih slovenskih rojakov, ki živijo izven meja Republike Slovenije, in so stari od 12 do 17 let. Tabor bomo zaradi kvalitetnejše organizacije, bivanja in izvajanja programa letos razdelili na dve starostni skupini:

Prva starostna skupina – od 12 do 14 let bo letovala od 29. julija do 5. avgusta

Druga starostna skupina – od 15 do 17 let bo letovala od 5. avgusta do 12. avgusta

Kje bo v letu 2007 potekal Tabor?

Tudi letošnji tabor bomo izvedli na slovenski obali, v počitniških domovih Rdečega križa Slovenije na Debelem rtiču (spletna stran: www.zdravilisce-debelirtic.org/). Glede na izkušnje iz prejšnjih let pričakujemo v prvi starostni skupini (mlajši) približno 20 udeležencev, v drugi starostni skupini (starejši) pa približno 30. Skupaj predvidevamo, da se bo tabor udeležilo približno 50 udeležencev iz različnih držav: Nemčije, Italije, Avstrije, Švice, Bosne, Hrvaške in Srbije. Za izvajanje programa in varstvo otrok bodo skrbeli animatorji – vodniki skupin.

Prispevek za udeležbo: 160 EUR

Vključuje: vse obroke, osvežilno pijačo, bivanje v počitniških domovih, vstopnine in prevoze. Udeležencem je na voljo tudi 24 urna zdravstvena dežurna služba (obvezno je urejeno zdravstveno zavarovanje).

Dodatne informacije: Kontaktna oseba: Luka Klopčič

Telefon: 00386 1 24-28-550; E-naslov: ssk@siol.net

RAZPIS ŠTIPENDIJE

Avstralska slovenska konferenca Svetovnega slovenskega kongresa razpisuje finančno podporo v višini $1000 za slovenskega študenta starosti od 12 do 17 let, kot simbolični prispevek k stroškom udeležbe na **TABORU SLOVENSKIH OTROK IZ SVETA,** ki bo od 29. julija do 12. avgusta 2007 v Sloveniji. Tabor bo potekal v dveh starostnih skupinah: za mlajše, v starosti od 12 do 14 let v terminu od 29. julija do 5. avgusta ter za starejše, od 15 do 17 let pa teden kasneje: od 5. do 12. avgusta 2007.

Kraj prireditve: na Debelem rtiču, na slovenski obali.

Prosimo slovenske šole skupaj z verskimi središči in slovenska društva po vsej Avstraliji za nominiranje zaslužnih kandidatov, ki so aktivni v slovenski skupnosti in bi se lahko v tem času udeležili posebnega programa, ki ga vsako leto pripravlja Svetovni slovenski kongres v Ljubljani.

Prosimo, pošljite predloge in priporočila na verska središča v Melbourne, Sydney in Adelaide, ali na:

Tajništvo ASK, Jožica Gerden, 1 Charles Court, Mildura, VIC 3500

cgerden@bigpond.net.au Tel/fax: 03 5023 7325

PRAZNOVANJE ZLATE POROKE

Na praznik Gospodovega razglašenja, 6.1. 2007, sta v Merrylandsu praznovala zlato poroko **FRANC IN TEREZIJA MATUŠ (rojena Gašper).** Oba sta doma iz Čepinec v Prekmurju. Na isti dan pred 50 leti sta se poročila v domači župnijski cerkvi v Markovcih. V Avstralijo sta prišla isto leto novembra. Najprej sta bila tri tedne v zbirnem taborišču Bonegilla, kjer sta opravljala razna dela, nato so ju poslali na ovčjo farmo Ningam, kjer sta bila skoraj leto dni. Potem sta bila leto dni v Redfernu, 15 let v Marrickvilleu in sedaj sta že 30 let v Merrylandsu. Imata hčerki Danico (32 let) in Suzano (28 let). Franc je bil po poklicu mizar, Tereza pa je delala v restavraciji Summit v Sydneyu, nato v kavarni na Pitt Street v Sydneyu in 25 let v RSL klubu v Merrylandsu. Po slovesni maši in blagoslovu zlatoporočencev so za slavljenca in goste pripravili slovesno gostijo v naši dvorani. Dvorana je bila izredno lepo okrašena, za kar sta poskrbeli hčerki Danica in Suzi s pomočniki. ***Fotografija štev. 17 na zadnji strani ovitka.***

Festival Stare trte 2007 - Melbourne, Avstralija

Na svetu lepše rož'ce ni,
kot je ta vinska trta.
Pozimi spi, spomlad' cveti,
jesen nam vince daje.
(A. M. Slomšek)

Potovala je tisoče kilometrov, dve leti je čakala v avstralskem carinskem oddelku in dočakala je svojo novo domovino Avstralijo. Mariborska stara trta namreč. Tako, kot so se po avstralskem kontinentu posejali številni Slovenci, se je prijela tudi mladika - cepič najstarejše stare trte na svetu, ki je pripotovala iz daljnega Maribora…

Medtem, ko smo do sedaj že kar tradicionalno s festivalom slavili obletnico posaditve, smo v veselje mnogih rojakov za leto 2007 že uspeli spremeniti čas festivala v čas trgatve. Tako vsem rojakom in rojakinjam sporočamo, da bo letošnji tradicionalni Festival Stare trte 1. aprila 2007 tako kot vedno na McWilliams Lillydale Vineyards v Seville East, na obronkih Melbourna.

Ker bo festival v času avstralske trgatve, lahko pričakujemo, da nam bo vreme naklonjeno in bo zagotovo prispevalo k odličnemu vzdušju, ki smo ga tradicionalno deležni.

Letošnji festival je še prav posebnega pomena, saj bomo izkušnje dobro izkoristili za planiranje prve uradne trgatve Stare trte v Avstraliji, ki bo leta 2008.

Leto 2008 pa je za Slovenijo še posebej pomembno leto, saj bo takrat le-ta prevzela predsedstvo EU in prav to bomo tudi mi, avstralski Slovenci, izkoristili za poglobitev slovensko - avstralskega sodelovanja na mnogih področjih. Takšnega zaupanja bo Slovenija ponovno deležna šele čez 25 let, prevzem predsedstva pa predstavlja za mlado slovensko državo veliko odgovornost in pomeni hkrati veliko priznanje razvoju v tej mladi in napredni deželi, naši rodni Sloveniji.

O projektu Stare trte in dodatnih promocijsko - idejnih projektih v letu 2008 v Avstraliji sem imel razgovore z mnogimi vodilnimi osebnostmi v Sloveniji: s predsednikom vlade Janezom Janšo, z državnim sekretarjem na Uradu za Slovence po svetu Zorkom Pelikanom in vodjo projektov za sodelovanje Juretom Žmaucem, z novo izvoljenim županom mesta Maribor Francem Kanglerjem, z direktorjem Festivala Lent v Mariboru Vladimirjem Rukavino, s predsednikom področne GZS Jožetom Protnerjem, z direktorjem VTV Rajkom Djordjevičem, z direktorjem časopisne hiše Večer Milanom Predanom, z vodjo oddelka za internacionalno sodelovanje Heleno Drnovšek Zorko in z vladnimi predstavniki v Avstraliji, Gregorjem Kozovincem in Alfredom Brežnikom ter z mnogimi avstralskimi predstavniki.

Pomembnosti projekta se zavedajo tudi v Uradu za Slovence po svetu in bodo, tako kot v prejšnjih letih, tudi letos prispevali svoj delež k tej mednarodni promociji Slovenije v Avstraliji, poglabljanju medsebojnih odnosov med rojaki in širjenju slovensko-avstralskega sodelovanja.

Podrobnosti o letošnjem Festivalu Stare trte boste izvedeli v nadaljnih javljanjih preko naših radijskih in pisnih medijev ter na spletnih straneh.

Z veselim slovenskim pozdravom.

Vinko Rizmal – koordinator projektov
SAATCE – Slovenian Australian Agency
for Trading & Cultural Exchange
www.slovenianbusiness.com.au
saatce@slovenianbusiness.com.au
Tel. +61 3 97552626; Tel A/H +61 3 97520003
Mob. +61(0)400017320

Mladi harmonikar Phill Nadvesnik

Dober dan!

Lepe besede slišim o Vaši skupnosti.

Moji ime je Phillip Nadvesnik, star sem 13 let. Igram klavirsko harmoniko in sem velik ljubitelj narodno-zabavne glasbe - polk in valčkov.

Rad bi dobil še več poslušalcev iz Avstralije za mojo vikend internetno radio oddajo: Polka Radio Melbourne.

Internetna stran je na naslovu: www.polkaradiomelb.tk …

Tudi vrtim dosti slovenske polke in valčke.

Imate lepo stran za slovenske organizacije.

Hvala in lep pozdrav!

Mladi Phill Nadvesnik, Melbourne, Avstralija
E-mail : phillip0002@iinet.net.au
http://www.accordionmaniac.tk/
http://www.polkaradiomelb.tk/

VAŠI DAROVI:

ZA BERNARDOV SKLAD:

$270: Milan in Filipa Beribak. **$260:** Albina Vuk.

$210: Marija Marcina. **$170:** Marija in Franc Vodušek.

$90: S.O.Stern, L.Robar, Marija Oppelt Oppelli.

$70: Andrejka Andrejaš, Marija Potafta, Marta Samsa, Paula Fabian, Kathy in John Cvetkovič, E. Rutar.

$50: Slava Crooks, Marija in Ivan Harej, druž. Baša.

$40: Andrej Grlj, Angela Mikulan, Viktor Matičič, Jože Novak, Bernardka Telich, Dušan Jenko, Johan Vogrin, Julijana Kotarski, Jože Vuzem, Elizabeta Kenda, A.A.Smrdelj.

$30: Iva Benko, Sylvia Goetzel, Jože Kapušin, Julijana Košir, Marijan Jonke, Ema Arnuš, Marko Zitterschlager, Tone Brne.

$25: Marija Burlovič. **$20:** Toni in Anica Konda, Jože in Marija Rede, Peter Trbanc, Max Hartman, Ivan Mohorko, Mara Škofic, Pepi Rob, Henri Šajn, Marija Kromar, Lojze Korošec, Joseph Kučko, Zinka Percan, Silva Krčmar, Stanko Zemljak, Slavka Ivančič, Peter Vorich, Jože Rezek, Marija Podgornik, Majda Skubla, Marija Ternar, Marija Dolenc, Anne in Grant Thomson, Drago in Frančiška Razbočan, Anton in Marta Kristan, Joe Belovič, Jože Podboj, Henry in Miriam Stariha, Ivan in Marija Rudolf, Neva Roeder, Anica Smrdel, T.A. Možina, Jurij Bogdan, Jože Juraja, Elizabeta in Anton Kociper, Pepca Šabec, Cilka Žagar, Majda Muzlai, Janez Kociper, Albin in Zora Gec, Jože in Cvetka Krušec, Jože Lapuh, Franc Erpič, Branka Iskra, Majda Brožič, Ivanka Smrdel, Jože Barat, Franc Kodrič, Marija Gregorič, Katica Hvalica, Frank Janežič, Antonija Vučko, Milena Birsa, Marijan Saksida, Ivanka Gosar, Lojze in Marija Kerec, Marina Rogl, A.J. Kruh, Slavka Kruh, Ana Stathopoulos, Ivan Kampuš, Albin Fabian, Lojze in Ema Kovačič, Jože A. Topolovec, Anica Zupančič, Marta Zrim, Tone Jesenko, Danilo Kresevič, Marija Korva, Vinko in Marija Ovijač, Ivanka Bratoš, F. Baša, John in Neva Janz, Janez Godina, A. L. Švigelj, Štefan in Helena Zadravec, Stanko in Marija Kolar, Angelca Povh, Marta Kohek, Franc Janežič, Alojz Gombač, Janko in Dragica Filipič, Marija Brgoč, Irena Zitko Ivetič, Ana Ogrizek, Lotka Rafolt, Ivan Leben, T. Urbančič, Egidio Markežič, Romana Zetko, Edi Persič, Franc in Frančiška Maver, Ana Šutej, Avgust Glavnik, Alojz Brne, Zora Kirn, Stanko Prosenak, V. Lunder, Ludvik Šmuc, J. Smole, Mihelca Šušteršič, Marija Janšek, Ida Migliacci, Rezka Smolič, Milka Medica, Lado Sluga, Gabrijel Gomizelj, Janez in Zinka Škraba, Franc in Marija Pongračič, Ana Lešnjak, Jože Grilj, Anica Markič, Danilo Mršnik, HASA Sydney, Janez Albrecht, Lidija Čušin, Zorko Abram, Franc in Angela Plohl, Marija in Adolf Marcen, Bogomir in Nežka Jesenko, M. Mencigar, Helena Pirc, Jože Košorok, Andrejka Andrejaš, Vinko Erjavec.

$15: Ivan Šuštarič, Marija Vončina.

$10: Ivanka Bajt, Rožica Pirc, Stojan Brne, Andrej Matak, Matilda Krašovec, Mirko Godec, Alojz Šuštar, Frančiška Ludvik, Joe Balažic, Tilka Lenko, Bernard Brenčič, Emilija Jaksetič, Marija Mertik, Branko Repolusk, Marija Ziberna, Rihard Verbanc, Alojz Gašperič, Draga Vadnjal, Antonija Sankovič, Jože in Jana Čeh, Ivanka Jauševec, Josefine Cugmeister, Ivan Trebše, Karel in Albina Bezjak, Marijeta Hren, Irena Renko, Frank Tomažin, Barbara Marinčič, Paula Pregelj, Branko Jerin, Adam Klančič, Ana Nemec, Vinko Tomažin, Albina Kalc, Nikolaj Bric, Milan Čeligoj, Angela Dodič, Marija Jaklič, Stanko Kragelj, Anica Kolenko, Stanislav Bele, Josephine Urbančič, Roman Uršič, Lojzka Vučko, Nada Slavec, Danica Perko, Milan Prešeren, Alojz in Zofija Hrast, Rudi Simčič, Bruna Burlovič, M.T. Žilavec, Danica Lusetič, Slavko Blatnik, Lidija Bole, Helena Hilla, Emil in Marija Kalčič, Jože Malnarič, Janez Klemenčič, Angela Brala, Roza Kavaš, Slavica Brumec, Rosa Franco, John Franco, Helena Zver, Marija Grum, Iva Jerič, Jožka in Alojz Ličen, Elvira Čuk, Franc Murko, Marta in Zlatko Skrbiš, Janez Kucler, Ivan in Ladislava Hozjan, Irma Zadel, Dora Srebroff, Jakob in Frančiška Rejec. **$5:** Terezija Novak, Angelca Damiš, Avgust Breznik, Frank Gril, Mirka Zavnik, Marija Barba, Viktorija Veda, Ljudmila Kropej, Jože Novak, Alexander Gubič, Antonija Ahec, Terezija Jošar, Štefka Tomšič, Ivanka Tomšič, A. Kapaun.

ZA PATRA PEPIJA: $100: Slava Maver (namesto božičnih voščilnic). **$25:** Fani Šajn.

ZA MISIJONE: $50: Tilka Lenko (namesto božičnih voščilnic).

ZA LAČNE: $50: Anton in Marta Kristan, Jože in Cvetka Krušec. **$20:** Nadia Vonič, Jana in Jože Ceh, Elizabeta in Anton Kociper, Alojz Gašperič, Tone in Marija Brne.

ZA PATRA MIHA: $100: Marija Skubla.

$30: Elizabeta in Anton Kociper.

ZA DOM MATERE ROMANE: $50: Dragica Filipič (namesto cvetja Liberu Babiču).

ZA PATRA HUGOTA: $50: Slava Maver.

IZ VAŠIH PISEM

Sporočam Vam, da je 14. novembra 2006 umrl v Canberri moj sin Janez, v Avstraliji poznan kot JOHN ERPIČ. Živel je v Canberri, poročen z Angeliko Sommer, nemškega rodu. Janez je bil bolj malo poznan med Slovenci, je bil pa naročen na Misli. Zaposlen je bil kot računovodja pri Tip Top pekarni v Canberri in sedaj upokojen. Rojen je bil 09.08.1943 v Kranju, umrl pa je 14.11.2006 na svojem domu v Holder ACT (Canberra).
Lepo Vas pozdravljam! ***France Erpič, Canberra ACT***

V soboto, 6. januarja 2007, smo imeli v Renmarku v Južni Avstraliji veliko neurje, ki je trajalo samo pet minut. Močan veter, ki je pihal do 200 km na uro, je povzročil veliko škodo. Poškodovanih in nekaj do tal porušenih je okoli 60 hiš. Velika škoda, ki je ocenjena na 15 milijonov dolarjev, je v vinogradih – le tri tedne pred trgatvijo. Površina, ki jo je zavzelo neurje, je okoli 200 hektarjev. Večina je uničena, drugo pa zelo poškodovano. Območje, ki je poškodovano, je dolgo 10 km in široko 3 km. Bil je pravi čudež, da ni bilo smrtnih žrtev niti telesnih poškodb. Zanimivo, da vinograda ne moreš zavarovati edino proti toči, kar pa je v naših krajih prava redkost.
Pošiljam naročnino za Misli za leto 2007 ter za tiskovni sklad. Lep pozdrav! ***Milan Prešeren, Renmark SA***

Dear p. Ciril!
I received the December issue of Misli yesterday (12th December 2006) and I just wanted you to know that I like the new format especially the edition in colour. The article »Snapshots of Slovenia« was good reading.
I know how stressful it is meeting publications deadlines and budget limitations. So a big Thank You for all your hard work in getting the issue out each month. I hope that the new initiative in bi-monthly magazine will alleviate some of the concerns you have outlined.
I sincerely hope that your health is improving, we think about you often and I will keep you in my prayers.
Enclosed please find my payment for the 2007 subscription.
Wishing you a happy and holy Christmas and that the year ahead will be filled with many successes and good health.
Kind regards from your Sydney friends.
Miriam and Henry Stariha, Kings Langley NSW

NOVA KNJIGA: Lani je bila tiskana knjiga avtorja, sydneyskega Slovenca, g. Jožeta Košoroka, z naslovom **FORGIVE & FORGET?** Natisnjeno je bilo dvesto izvodov. Knjiga ima 150 strani. Decembra 2006 je bila predstavitev te knjige v Kranju. Predstavil jo je g. Jože Dežman, muzejski svetovalec in direktor Muzeja novejše zgodovine Slovenije – National Museum of Contemporary History. Avtorja bomo zaprosili za nekoliko obširnejšo predstavitev.

Pater Filip piše

Prav s hvaležnostjo sem prejel pozdrave iz Avstralije, ki sta mi jih prinesla brata Miha in Leon. Le da je prvo srečanje z Leonom prekrila misel na smrt sobrata Primoža. Patra Miha sem dobil šele na pogrebni dan... Vem, prav bi bilo, da bi se kdaj v času njunega bivanja pri vas oglasil, četudi jih je popotovanje in veliko obiskov zaposlovalo, da ne bi imela časa za odgovor. Hvaležen pa sem vsem vam za kartice s pozdravi. Nekateri so posebej pridni za pisanje in odgovore - res lepa pisma. Lepo smo silvestrovali ob 50. letnici Darkota Postružina v prijetni gostilni v Šmarju Sap. Pogrešali smo njuno Natalijo. Da so bili na slavju mnogi stari znanci, kot Tone Gorjup z družino, Lidija Lapuh, Manca Stojan s starši, ki je bila s prijateljicami tudi na Mladinskem koncertu v Adelaidi in drugi. Sem bil prvič na silvestrovanju v gostilni - vsaj do desete ure.
Pater Ciril, kako pa Tvoje zdravje? Še vedno molimo, da bi Ti Božji zdravnik pomagal, ker si gotovo še vedno potreben Božjemu ljudstvu v izseljeništvu. Še vedno sem dolžnik nekaterim. Precej fotografij imam še v zalogi in počasi odhajajo na pot na Peto celino. Tudi kakšen naslov mi manjka.
Prisrčne pozdrave in vse dobro!
Hvaležni p. Filip Rupnik, OFM

Spoštovano uredništvo in rojaki!
Spet je leto okrog in čas za poravnavo naročnine za Misli, ki že 48 let prihajajo v naš dom...
Že kar nekaj časa me nadleguje misel, da napišem nekaj v opozorilo gospodinjam, ki kar rade posredujemo dobre recepte tudi drugim. Včasih pa se v pomoti tudi kje zatakne. Tako sem dobila revijo, ki mi jo je poslala kolegica iz domovine s predlogom, naj tudi sama poskusim recept, ki ga je poslala neka gospa iz Sydneya, B.Ž po imenu. Torta naj bi bila biskvitna s sadežem pasijonke - Passion Fruit. Pomota je ta, da je gospa prevedla Corn Flour v Koruzno moko, zato je bil rezultat neuspešen, ker bi se to moralo glasiti KORUZNI ŠKROB. Torta je bila nekako polenti podobna plošča. Poslala sem popravek, da bo tudi drugim lahko posredovala. Pa brez zamere; to se lahko vsakemu pripeti.
Vse dobro v novem letu 2007.
Marta Zrim, Melbourne VIC

NOVA KNJIGA V PREKMURŠČINI:
Jože Ftičar: ZA NAPRŠNJEK VEDRINE I. in II.
Založila in izdala Založba Stopinje Murska Sobota. Cena posameznega dela je $30.

Slovenija se je predstavila na multikulturnem festivalu v Canberri

Stephanie Savage v prodajnem elementu

Europa Street

Gregor Kozovinc z obiskovalci

V okviru tedna multikulture v Canberri, 11. po vrsti, se je predstavila tudi Slovenija s svojim razstavnim prostorom. Celotna Canberra je v soboto 10. februarja zaživela v pisani paleti narodnih noš, neverjetnemu izboru kulinarike iz celega sveta, pesmi in glasbi.

Države evropske unije, 13 jih je bilo predstavljenih, so se predstavile v malih paviljonih na tako imenovani Europa Street.

Slovenija je ponudila poleg rednih informacij in tiskanega materiala tudi direktno turistično ponudbo.

Veleposlaništvo Republike Slovenije je povabilo k sodelovanju tudi Beyond Slovenia, turistično agencijo iz Sydneya.

Odpravnik poslov RS V Canberri, gospod Gregor Kozovinc s soprogo, gospa Božena Forstnerič s partnerjem z Veleposlaništva RS, Stephanie Savage, direktorica Beyond Slovenia in Florjan Auser, PR Beyond Slovenia, smo celotni dan odgovarjali na vprašanja tisočem obiskovalcev, delili prospekte o Sloveniji, predvajali video filme o Sloveniji, ter dajali prepotrebne informacije o obisku Slovenije.

Poseben paviljon je imel tudi slovenski klub iz Canberre, kjer je bilo poleg znane kranjske klobase in domačega zelja, dobiti tudi kozarček dobrega domačega vina.

Pred leti je bila posebne pozornosti na tem festivalu vredna plesna skupina "Prvi rej", ki žal že dolga leta ne nastopa več. Še vedno pa je polno aktiven Florjan Falež, ki že od leta 1975 vodi dvakrat na teden, sedaj s pomočjo sina Florjana, multikulturno radijsko oddajo v Canberri, kjer smo ga tudi srečali s soprogo Ado.

Slovenija se bo ponovno predstavila na sejmu v Darling Harbour-ju, na Travel Expo, Sydney 24. marca 2007

Pridite in obiščite nas!

Tudi slovenski klub se je predstavil

Božena Forstnerič v pogovoru

Ada in Frorjan Falež sta se malo odpočila pred pričetkom radijske oddaje

You can order free copy of Beyond Slovenia brochure on 1300 55 75 01

Beyond Slovenia,
a Member of Impulse Travel Group

BEYOND Slovenia Impulse TRAVEL

Tel : 1300 75 55 01

22 Kenthurst Road, Round Corner NSW 2158

www.beyondslovenia.com rebecca@beyondslovenia.com

Pismo iz Slovenije

Verjamemo, da vsak človek globoko v sebi čuti družinske korenine, korenine svoje dežele. Kultura naših staršev, prednikov nas spremlja vse življenje. In ker sodobni svet vedno bolj prežema globalizacija, vsak posameznik še toliko bolj išče svojo posebnost, drugačnost ter obuja in neguje kulturo, iz katere izvira. Tudi slovenske organizacije širom sveta krepite kulturo svojega naroda, čeprav v okolju daleč od domovine. Gotovo ste vi, ki ste odšli v svet, še bolj ponosni na svoj materni jezik, domačo potico ali glasbo, kot mi, ki smo ostali doma.

V Vinski kleti Vipava bi z veseljem sodelovali z vami. Radi bi vam ponudili nekaj slovenskega – vina Vipavske doline. Ob kozarcu našega vrhunskega vina se boste spomnili na slovenske zelene griče in zapelo vam bo srce.

Imamo skupne korenine. Bodimo povezani!

Vabimo Vas, da nas obiščete na spletu www.vipava1894.si ali pa pokličete in pišete na elektronski naslov. Z veseljem vam bomo odgovorili na vaša vprašanja.

Veselimo se sodelovanja z vami in vas lepo pozdravljamo.

Primož Šušmelj, e-mail:
primoz.susmelj@vipava1894.si

6.47%* 7.42%CR

1 year variable rate plus an ongoing **.6% discount** for the remainder of the loan.

Premium Loans.
Low Wholesale Rates.
No Account Fees.
No Annual Fees.

A Royal Guardian wholesale interest rate loan will **save you nearly $300 per month** on a $500,000 standard bank loan, month after month, for the term of the loan.

Plus, our loans include all the facilities you need to pay your loan off faster!

If you can find a better deal, we'll waive our application fee!

133 455
ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL GUARDIAN MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans. **WARNING:** Comparison rate applies to the example given. Different amounts and terms will result in different comparison rates. Costs such as redraw fees or early repayment fees are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on $150,000 loan over 25 years. A comparison rate schedule is available from our head office. Rates valid as at 4/5/06. Rates may change in line with market changes.

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
***e-mail:* vca@mzz-dkp.gov.si**
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Tretja sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art
Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila
Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleeart.com
Web: www.malleeart.com

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Leaders in Service and Care

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Funeral Advice Line
9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS
SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovencem v Melbournu se priporoča kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:
KONFIDENT Pty. Ltd.
STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL
SLOVENIA TRAVEL
1952 - 2007

THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 55 YEARS.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing; Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Special Fares to Slovenia and also to Europe

DONVALE TRAVEL

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

A·F·T·A
THE AUSTRALIAN FEDERATION OF TRAVEL AGENTS LIMITED

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2007

Zelo dobre ekonomske prilike za obisk lepe Slovenije

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Končno je zima v drugi polovici januarja natrosila nekaj težko pričakovanega snega po naši domovini. Takšen pa je bil Bled v zimi 2005-2006.

NASLOVNA STRAN SPODAJ: S patrom Janezom na drugo nedeljo v adventu, ko je Nichol Rushton prejel prvo sveto obhajilo in zakrament birme.

NOTRANJA STRAN OVITKA:

1. Družina Andrejaš se iz srca zahvaljuje p. Valerijanu Jenku za izredno lepo opravljen poročni obred v Oakhill College Chapel Castle Hill. Hčerka Amanda in Aaron Nolan sta se poročila na lep pomladni dan, 16. septembra 2006. Vsi skupaj pa bi se radi zahvalili fotografu Igorju Poch za njegovo odlično delo in enako tudi njegovi ženi, cvetličarki Vesni, za njeno iznajdljivo in čudovito delo.
2. Prvi dan leta 2007 v družbi predsednika slovenske vlade g. Janeza Janše in g. Dušana Lajovica v Sydneyu.
3. Miklavž je obdaril najmlajše na klubu Panthers - Triglav.
4. Marjanca in Niko Krajc iz Sydneya, sedaj živita v Ljubljani, nas vabita v svoj hotel City Hotel Ljubljana.
5. Anita Fistrič je bila vesela Miklavževe pohvale.
6. In že gre Miklavž obdarovat otroke na slovenskem društvu Planika v Queenslandu.
7. Adventno romanje je bilo v čudovitem dnevu k Mariji Our Lady Star of the Sea v Inverloch.
8. Na romanju v Penrose Park so se nam pridružili tudi rojaki iz Canberre.
9. Mladi fotograf Martin je fotografiral zanimive obraze.
10. Miklavž se je ustavil tudi na klubu Ivan Cankar v Geelongu.
11. Gusti Glavnik in Lojzka Kuhar se nista mogla načuditi travnatim drevesom v okolici Anakee, ki zacvetijo po požaru enkrat v sto letih.
12. Luštno smo se imeli pri družini Dominko zadnji večer pred odhodom v Slovenijo patra Mihaela Vovka in brata Leona Rupnika, 14.1.2007.
13. Na Romanju v Penrose Park, 25. novembra 2006. Maševal je Wolongongski škof msg. Peter Ingham, patra Darko in Valerijan in še veliko duhovnikov od vseh strani.
14. Meta Lenarčič je prejela priznanje za delo - Journalism – »Victoria Awards for Excellence in Multicultural Affairs«, ki je bilo 7. decembra 2006, v Government House v Melbournu. Na fotografiji je Meta z možem Petrom in guvernerjem Viktorije (predstavnik angleške kraljice Elizabethe II.), njegova ekselenca profesor David De Kretser AO.
15. Pri angleški maši v Sydneyu, ko se nam je pridružil g. Edvard Sedevčič.
16. Abrahama, 50 let življenja, je praznoval 09.12.2006 Darko Postružin, na fotografiji z ženo Ljubico.
17. Franc in Terezija Matuš roj. Gašper sta praznovala zlato poroko. Več si preberite na strani 38.
18. Antonija Vučko je 29. oktobra 2006 dopolnila 70 let. Rojena je bila v Ižakovcih v Prekmurju. Leta 1960 je prišla v Avstralijo. Ima tri hčerke: Andrejo, Heleno in Mario ter 7 vnukov. Na fotografiji z možem Andrejem.
19. Zlato poroko sta 13.01.2007 obhajala med svojimi domačimi in prijatelji Ana in Stanko Lešnjak**.** Na prošnjo njunih otrok hčerke Yanje in sina Roberta sta prejela tudi poseben papežev blagoslov. Iz Slovenije sta bila na slovesnosti tudi Olga in Rudi Cikanek. Rudi je Anin brat; njun brat Stanko pa je župnik za Slovence v Angliji.
20. Janez Zemljič je 21. januarja dopolnil 70 let. Rojen je bil v Zg. Bačkovi pri Lenartu. Veliko praznovanje v družbi domačih in prijateljev je bilo dan prej. Vesel je bil obiska svoje najmlajše sestre Mimike Niderl (prva na levi), z ženo Anico, vnukom Jackson-Johnom in hčerko Anne.
21. Slovesno božično praznovanje v Merrylandsu.
22. Po družinski maši v Merrylandsu.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Florian Auser: naslovnica zgoraj,42. Rosemary Smith: naslovnica spodaj,21,23. Igor Poch:2. Peter Jambrek:2. Martha Magajna:2,13,14,17,18,19,20,47. Marija Anžič:2,24,25,30,34,35,47,48. Peter Lenarčič:29. Mirko Cuderman:2,21. Pater Ciril:5,30,31,32,33,34,47,48. Ivan Lapuh:12. Barbara Brožič:37. Phill Nadvesnik:39. Gusti Glavnik:47. Andrejka Andrejaš:48.

Misli Thougts - **Božje in človeške** - Misli Thougts - **Božje in človeške**

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.:** 03 9853 7787 | **Fax:** 03 9853 6176 **E-mail:** misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2007 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.:** 03 9387 8488 | **Fax:** 03 9380 2141. **Misli na internetu:** | Vnos: Draga Gelt | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364**

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22